

16th March 1954] [Mr. Speaker]

"Now, let us resume discussion on the Demand that was considered yesterday."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"Sir, what about the Hon. Speaker's promise to hear my point of order?"

MR. SPEAKER :—"What is the point of order of the hon. Member?"

SRI V. BALAKRISHNAN :—"As the Hon. Speaker has been pleased to promise to hear my point of order, I only want to exercise that right. The point of order that I wished to raise had been embodied and is involved in the decision just now given by the Hon. Speaker with regard to the regrettable incident that occurred yesterday. As the subject-matter of my point of order is the same as the one contained in the Hon. Speaker's decision, the need for my point of order has been obviated."

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF—*cont.*

MR. SPEAKER :—"This Demand was discussed for 1½ hours yesterday. The House can discuss this Demand for an hour and a half today. I will call the Hon. Minister at about 12-30 to reply to the Demand. Now, hon. Member Sri Ramalingam may speak."

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள், மந்திரிகள், இன்னும் சர்க்கார்த் தலைமை அதிகாரிகள், இவர்களுடைய சம்பள மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நான் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மந்திரிகளுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும், நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் நான் அந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்தேன். 11-26 a.m.

"எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களில் பலர் பேசும்போது, ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவுதற்கு முன்னால் 15 மந்திரிகள் வரையில் இருந்தார்கள்; இப்பொழுது 12 மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள்; இவ்வளவு அதிகமான மந்திரிகள் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். துண்டு விழக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை (Deficit budget) தயாரித்து, சபை முன்பு சமர்ப்பித்து இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட காலத்திலே பல புதிய புதிய வரிகளைப் போட்டு, துண்டு விழக்கூடிய தொகையை சரிக் கட்டுவதற்காக முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கும் இந்த சமயத்தில், 12 மந்திரிகளைக் கொண்ட ஒரு மந்திரி சபை தேவையில்லை; மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

"அதோடு கூட, நம்முடைய சர்க்கார் தலைமைக் காரியாலயத்தில் (Chief Secretariat) இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனத்திற்கு அதிகமான செலவு நடந்து கொண்டிருப்பதை இந்த பட்ஜெட் மெமொரான்டத்திலிருந்தும் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற பிரசுரங்களிலிருந்தும் சில விவரங்களை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வருஷத்தில் ரெவினியூவிலிருந்து 45 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு மான்யங்கள் கோரப்படுகின்றன. அதே சமயத்தில் இந்த செலவினங்கள் பூராவிலும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் சம்பளச் செலவுகள், அவர்களுக்குப் பஞ்சப்படி, போக்குவரத்து செலவு, இவைகளுக்காக 18½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்

[Sri S. Ramalingam] [16th March 1954]

யப்படுகிறது. இதர இனங்களுக்கு, 26½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் படுகிறது. செலவு செய்யக்கூடிய பணத்தில் 40% சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் செலவிடப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கக் கூடிய 60% பணத்தில்தான் மந்திரிகளுக்கு மோட்டார் கார் வாங்குவது, போலீஸ்காரர்களுக்கு துப்பாக்கி குண்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பது, ரேடியோ மோட்டார்கார் வாங்குவது இந்த இனங்களுக்கெல்லாம் செலவு செய்யப்படுவது. இதிலிருந்துதான் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுக்கு கல்வி வசதி செய்து கொடுப்பதும், சுகாதார வசதி செய்துக் கொடுப்பதும்,

“ஒரு குறிப்பிட்ட இலாகாவை மட்டும் எடுத்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் வயனாடு காலனீசேஷன் ஸ்கீம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கின்றது. அந்த திட்டத்தில் நிர்வாகம் செய்வதற்காக 83 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. வைத்திய வசதி (Medical Relief) என்ற இனத்தில் அதிகாரிகளுக்கு 11 ஆயிரம் ரூபாயும் மருந்து வகைகளுக்கு 16 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது சுகாதாரம் (Public Health) இனத்தில் அதிகாரிகளுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாயும் இதர இனங்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக அதிகாரிகளுக்கு 31 ஆயிரம் ரூபாயும் இதர இனங்களுக்கு 42 ஆயிரம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து நாம் பார்ப்பது என்னவென்றால் இந்த Wynad Colonisation Scheme-க்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதில் சரிபாதி நிர்வாகத்திற்காக செலவு செய்யப்படுகிறது.

“உணவு உற்பத்தி (Food Production) இலாகாவுக்கு ரூ. 1,86,000 நிர்வாகத்திற்கு மாத்திரம் செலவு செய்யப்படுகிறது.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் (National Extension Scheme) என்ற இனத்திற்கு மொத்தம் செலவு செய்யக்கூடிய தொகை ரூபாய் 38,36,700. அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்திற்கும் அவர்களுடைய அலவன்சிற்காகவும் ரூ. 14,42,000 செலவழிக்கப்படுகிறது. அதாவது கிட்டத்தட்ட 40 சத விதிகம் வரையில் அவர்களுடைய சம்பளத்திற்கும் அலவன்சிற்காகவும் செலவிடப்பட்டுவருகிறது.

“நம்முடைய மத்திய செக்ரட்டேரியட் எப்படி தலை கணத்து இருக்கிறதோ அதாவது அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள அதிகாரிகளைக்கொண்டோ, நிறையச் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக்கொண்டோ தலை கணத்து நிர்வாகச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமான புள்ளி விவரங்களையும் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யம் இங்கிருந்து பிரிவதற்கு முன்பு தலைமை செக்ரட்டேரியட் (Chief Secretariat)-ல் 11 அதிகாரிகள் (Officers) இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் அதே 11 பேர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். நிதி இலாகாவில் 6 அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 5 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். விவசாய இலாகாவில் 10 அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 8 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவில் 8 பேர்கள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 7 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழில் இலாகாவில் 8 பேர்கள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 6 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். உள் நாட்டிலாகாவில் 9 அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது அதே 9 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். நிதி இலாகாவில் 8 அதிகாரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 9 அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன புரிந்து கொள்ளுகிறோமென்றால் ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்துபோன பிறகும் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை குறையவில்லை என்பதுதான். இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு குறைந்த வருமானம் வருகிறது, விஸ்திரணத்தில் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது, எவ்வளவு தூரம் நிர்வாகச் செலவு குறைக்கப்படவேண்டும் என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்து அதிகமான அதிகாரிகள் இருந்தால் அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவோ அல்லது குறைக்கவோ சர்க்கார் எந்தவிதமான கவனமும்

16th March 1954] [Sri S. Ramalingam]

செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இவைகளை யெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்க்காமல் அதிகாரிகளினுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறதே தவிர மக்களுக்கு நேரடியான பயன்படக்கூடிய இனங்களுக்கு வேண்டிய செலவுத் தொகை குறைந்துகொண்டிருக்கிறது.

“தலைகனம் எப்படி யிருக்கிறது என்பதற்கு வேறொரு உதாரணத்தையும் கொடுக்கின்றேன். தலைமை செயர்ட்டேரியட் (Chief Secretariat)-இல் இருக்கக்கூடிய 11 அதிகாரிகளுக்காக ரூ. 1,31,000 செலவு செய்யப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் அங்கிருக்கக்கூடிய குமாஸ்தா போன்ற 192 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 2,22,100 செலவு செய்யப்படுகிறது. அந்த இலாகாவிலுள்ள 11 அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 1,31,000 செலவு செய்யப்படும்போது 192 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 2,22,100 செலவு செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னால் தலைமை காரியாலயத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

“நிதி இலாகாவிலுள்ள 5 அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 82,000 செலவு செய்யப்படும் போது அதே இலாகாவிலுள்ள 99 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 1,62,600 செலவு செய்யப்படுகிறது.

“விவசாய இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் 8 அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 90,400 செலவு செய்யப்படும்போது அதே இலாகாவிலுள்ள 131 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 1,80,000 செலவு செய்யப்படுகிறது.

“ரெவின்யூ இலாகாவிலுள்ள 7 அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 73,400 கொடுக்கப்படும்போது அதே இலாகாவிலுள்ள 101 சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 1,22,400 கொடுக்கப்படுகிறது.

“இப்படியே ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. சாதாரண குமாஸ்தாக்கள், ப்யூன்கள் அவர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தைப் பார்த்தால் மொத்தக் கணக்கில் குறைவாக இருக்கும். இந்த மாதிரி பார்த்தால்கூட நிர்வாகத்தொகை, அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதனாலும் அவர்களுடைய சம்பளம் அதிகமாக இருப்பதனாலும் இப்படி அதிகமாகவே ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்த பிறகு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் என்ன சொல்லப்படுகிறதென்றால் மேலேயுள்ள அதிகாரம் பூரணவாயும் எடுத்து விட்டு கீழே இருக்கக்கூடிய அதாவது ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றப்போகின்றோம் என்று ஒரு புறத்தில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தும் மற்றொரு புறத்தில் தலைமையிடத்திலேயே அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

“நான் ரயில்வே ஸ்டேஷன் மாஸ்ட்ராக இருந்தேன். அப்பொழுது பார்சல்கள் ஏற்றுமதி செய்வதில் காலதாமதம் ஆகின்றது என்று ரயில்வே அதிகாரிகள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அதற்கு நாங்கள் அதிகமான போர்ட்டர்களைப்போடுங்கள், காலதாமதம் செய்யாமல் வண்டிகளை துரிதமாக அனுப்ப முடியுமென்று ரயில்வே அதிகாரிகளுக்கு எழுதியனுப்பினால் அவர்கள் போர்ட்டர்களை அதிகமாகக் கொடுக்க மாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக இரண்டு இன்ஸ்பெக்டர்களை அனுப்பி வைப்பார்கள். இந்த நிலைமையில் கீழேயிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான தொந்தரவு கொடுத்து வந்தார்கள், ரயில்வே நிர்வாக அதிகாரிகள். அதே போல இன்றைக்கு நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் கீழேயிருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளின் சௌகரியங்களை கவனிக்காமல் அதிகாரிகளையே அதிகமாக போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்களை நிலம் பட்டாப்பண்ணிக்கொடுங்கள், அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுங்கள் என்று சொன்னால் சர்க்கார் அதிலே கவனம் செலுத்துவதாகச் சொல்லி, கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்குவதற்கு பதில் இன்னும் இரண்டு அதிகாரிகளைத்தான் உயர்த்தியிருப்பார்கள். அந்த முறையிலே சர்க்காருடைய நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

[Sri S. Ramalingam] [16th March 1954]

“இன்றைக்கு நிர்வாகம் ஆங்கிலத்திலேயே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரதேச பாஷையில் தான் சர்க்கார் நிர்வாகம் நடத்தப்படவேண்டுமென்று தமிழ் நாடு பூராவும் தமிழிலேயே நடத்தப்படவேண்டும். மலையாள ஜில்லாவில் மலையாளத்திலும், கன்னட ஜில்லாவில் கன்னடத்திலும் நிர்வாகம் நடத்தப்படுவதற்கான முயற்சிகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தில் தலைகனத்தைக் குறைக்கவும் மந்திரி எண்ணிக்கையை குறைக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-30
a.m.

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Speaker, Sir, I stoutly refute the allegations that have been made in the course of the speeches supporting the cut motion. I find that this Demand has attracted naturally very violent and virulent attacks from the Opposition because it involves the Ministers who are always the subject-matter of criticism at the hands of the Opposition who should naturally feel that if they had the power they would have done very much better. I now remember the days of the last elections and thereafter. Every one of us had in our constituencies a number of opponents whom we had the good fortune of defeating and even today long after the elections, two years have rolled by, those gentlemen are going about the whole constituencies, saying that if they had been elected in our place, they would have definitely done much better. That is exactly the psychology that is in operation with the Opposition also.

“ Sir, for the last fifteen minutes we have made much about the use of the word ‘ bluff ’—whether it is parliamentary or not. I am very happy that we believe in upholding parliamentary traditions and attaching very great importance to the level of our debates or even to the words we use. Frequent references to the Constitution are however made which shows in practice that spirit is not at all evident. For instance, we talk of the Governor, we talk of his salary and other things as if the Governor’s salary is a matter for day-to-day discussion. It is very easy to become popular in the eyes of the people by saying that the Governor’s salary is high and it should be reduced. This sort of thing no doubt appeals to people but it is wrong for us to put ideas in their minds which are untrue. The Governor is, under our Constitution, more than a personality, he is an institution and so long as we respect our Constitution, we must also accord him the regard and respect that is due to this institution. The question of discussing the salary of the Governor is quite beside the point here. We have been talking of the Constitution in the same manner as we were doing about the Government of India Act of 1935. At that time, people were opposed to that Act—and rightly so—and they went about criticising the Act day in and day out. Today also the same mentality prevails even though it is our own Government that is in power. Our Constitution has been framed by the people themselves. This sort of villifying the Government day in and day out is a dangerous thing for Democracy itself.

16th March 1954] [Sri T. Ananta Pai]

“ I know people today in their frustration—whatever their frustration might be due to—are inclined to believe that all the evils which they are subjected to are on account of the Government. The other day, I found a man travelling with me who said, ‘ the train is 5 minutes late because of this Congress Government.’ Again, the other day in Mangalore, electric supply failed and as usual the people went about criticising the Government. They said, ‘ look at this, Mangalore electric supply has failed. It is all because of this Government.’ Few people have cared to know that the Mangalore electric supply system still continues to be a private concern and it is not a nationalised institution. Government have no hand in it at all and they are not at all responsible for any engine breakdown, etc. This is the way we have been trying to tell the world and trying to say that for everything wrong our Ministers are at fault and where anything goes wrong the Government is at fault. I am afraid that when these Democratic parties themselves come to power, they will find that this habit of criticising the Government day in and day out is so much ingrained in the people that they would not be able to continue their Government even for a day. And if our Communist Party should come to power anyhow, there need not be the fear of criticism, because there would not be any scope for that, judging from the experience of countries where Communists have come to power. Communism and criticism never go together.

“ Well, we believe in democracy and we prefer a strong opposition for the successful working of democracy. But unfortunately today, we have a number of splinter parties in the opposition some talking in the name of communalism, some talking in the name of casteism, others talking in the name of linguism and all sorts of theories. They have nothing in common except the opposition to the Congress in power. It is really difficult under such conditions to have an effective opposition which can be a powerful factor in any democracy. 11-40
a.m.

“ Then, Sir, there is the question of Ministers. It is the job of the Hon. the Chief Minister to select whomsoever he likes as his colleagues. It is his job to determine how many Ministers there should be in the Cabinet. But somebody says ‘ 15 is not a good number. Let us have nine ’. I would like to know what sanctity is there in the number nine, and what sanctity they attach to it. Somebody else may say appoint only one. There are others who say that these Ministers are costly, the Governor is costly. Why, there are people in the country who say the Assembly itself is a costly affair. They are asking us what we are doing by going to the Assembly and talking some irrelevant things and wasting their money and wasting the time of so many people. I want to submit to hon. Members of this House that just as we try to sit in judgment over Ministers here, there is the wide world outside which sits in judgment on our activities. The people outside sit in judgment not only on the Ministers but also on the Members of this House. When we discuss this demand, we sit in judgment over

[Sri T. Ananta Pai]

[16th March 1954]

the activities of the Ministers, and I do wish every hon. Member would try to criticise himself and try to examine what exactly his position is with reference to the general tax payer whom he is expected to represent.

“ Sir, one would like the Hon. Ministers to function in a particular way. Hon. Ministers were found fault with for undertaking tours. But if they keep at home there will be criticism of their conduct then also. ‘ Why don’t they go out and find out the difficulties of the people. Why should they not have mass contacts and why should not they understand the difficulties of the people. Why not receive memoranda from them and know their views.’ That would be the sort of criticism then. But if they go on tour, we sit here in judgment over their action and say : ‘ Why do the Ministers go on tour. How many times a particular Minister went to a particular place? What was the amount of money spent on his travelling allowance’ and so on. And again what are the matters discussed here during question time. We discuss matters like ‘ how many officers have been appointed, to what community they belong, why extension for two months was granted to a particular officer’ and so on. Sir, the other day I went through the advertisement column in a daily newspaper and I found that 30 per cent of the advertisement related to stomach trouble for which cures were offered. Similarly, I may say, 50 per cent of the questions put here relate to particular topics, namely, appointments in Government service. Once these views are made known to the Government. Why should matters be brought up again and again and the time of the House wasted?

“ Then, Sir, I want to say a few words about Civil service. In a democracy, it is natural that Civil servants should feel far superior to the Government in power, I mean the Cabinet. Civil servants have a tendency to feel that they are permanent fixtures whereas the Ministers are after all just like marionettes that appear on the scene today and disappear tomorrow. It is therefore difficult for the Cabinet to always try to exact the same sort of loyalty and sympathy from the Civil servants. That is the experience all over the world. Instead of criticising the Ministers therefore if the whole House supported them, the Civil servants may try to attune themselves to the demands and requirements of the vast changing and dynamic society in the democratic world.

“ Regarding the Secretariat, I would first of all like to state that there are very many gentlemen in the Secretariat. But still there might be one or two here and there who might have gone wrong. Therefore, it would be unfair to run down the whole administration for the simple reason that one or two officers go wrong. But I wish to draw the attention of the Hon. Ministers to an incident like this. The other day—this is what happened in my personal experience—I was carrying on correspondence with the Secretary of one of the Departments of the Secretariat asking for some information. He was refusing to give the information saying that that information cannot be supplied. Later on, I applied to the Hon.

16th March 1954] [Sri T. Ananta Pai]

Minister in charge of the Department for the information required by me and asked him to help me in getting that information. Even then, I did not get a reply from the Hon. Minister. I got a reply from the Secretary instead who said that no more correspondence will be carried on on the particular subject. I am not sorry over this, because I am certain I can get the information by way of putting questions to the Hon. Minister concerned on the floor of the House. I only wish to bring to the notice of the Hon. Ministers in this connexion the very sound and salient criticism that Pandit Jawaharlal Nehru made in a communication to Gandhiji in 1938 criticising the then Ministers and saying how dangerously it is possible for the Ministers to identify themselves with the existing conditions and trying to justify the prevailing state of affairs. I only wish to say that though there is improvement in the administration, there should be no complacency; there is still scope for greater improvement."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up. Sri P. K. Gopalakrishnan."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, Hon. Ministers have been saying that ours is a poor country but we find this fact has not been taken into account in fixing the scales of pay of high officials. There is a vast difference in the scale of pay of high officials and the scale of pay allowed to the last grade servants. The difference is something like 100 to 150 times. For example, in the Police Department, the Inspector-General of Police is paid Rs. 3,000 whereas an ordinary constable is paid only Rs. 30. A fire service man also working in the Police Department is getting only Rs. 20 a month. The difference in the scales of pay is, therefore, very large. This vast difference should be removed if the Government really consider that our country is a poor country and cannot afford to give such huge salaries to officials. Government must fix the maximum salary at Rs. 1,000 and no official however important his position might be should be allowed to draw more. The Ministers also must come forward to reduce their salaries by at least 25 per cent. They should set an example in this matter. Only then, they will have the moral sanction to reduce the salaries of high officials. Then, the salary of the last grade servants should not be less than Rs. 50. Even if it is put at Rs. 50 the difference between the salary of a high official and the last grade servant will be about 20 times. If this is done we can administer the country in a more effective way.

"Another matter on which I want to say a few words is regarding the attitude of the Ministers to representations made by the people of this State and also the representations made by the representatives of the people. Whenever representations are made to Government, Government seldom send replies to those representations. Only on a very few representations, we get replies. Even an acknowledgment is not sent for the representations sent to them. I can give hundreds of instances where representations were made by us, but Hon. Ministers have not replied

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [16th March 1954]

to them for months and even years. To almost every one of the Ministers in this Government, I have submitted representations and I seldom received a reply to those representations.

“ Again the Ministers are very partisan in their outlook. The Government is supposed to be above parties. Though they may represent one party, once they get into power they must discharge their duties as Ministers of the State and not as Ministers of a particular party. Ministers are supposed to be above parties but in actual practice, they are not so. Even in sending particulars of their tour programme, I find Ministers, at any rate some of them send their tour programmes to only Congress committees and not to other parties. I do not know why official information of the tour of Ministers is given only to Congress committees. Why should not other parties also get this information? If they send to one single party, they should send to others as well.

“ Then, Sir, I find some of the Hon. Ministers align themselves with some anti-national organizations in the country. For instance, the Hon. Minister Sri K. P. Kuttikrishna Nair, Minister for Law, took part in an anti-Communist meeting. The anti-Communist organization in the country is genuinely treated as anti-national organization because the man in charge of the organization is alleged to be receiving about twelve thousand rupees a month from a foreign country for organizing that organization. Sir, this allegation is made by a responsible Member in the Council of State. When such an allegation is made about that organization, that organization should naturally be treated as anti-national.

11-50
a.m.

“ That organization has no loyalty to our country, and to our Constitution. As the allegation is not disproved yet, it can be said without any doubt that the anti-Communist organization organized by Brother Vadakkan of Travancore-Cochin State is really an anti-national organization and the action on the part of our Hon. Minister in allying himself with this anti-national organization is an unpatriotic act. I expect that the Hon. Ministers of our Government will come forward to dissociate themselves, at least in the future, from such organizations, which have been proved to be anti-national in their loyalties.

“ Again, Sir, the attitude of the Hon. Ministers towards representations made by the hon. Members of this House is not correct. Whenever a representation is made to any Hon. Minister, he always doubts it, if it comes from an hon. Member belonging to the Opposition. The Hon. Minister always thinks that the hon. Member from the Opposition is telling some lie. For instance, when I made a representation to the Hon. the Chief Minister, he openly told me: ‘ How could I disbelieve a police official whose support I always require and how am I to believe a Communist instead of the police official? ’ I want to state here that whenever a Member of this House makes a representation, it is with a full sense of responsibility that he makes it. He is making it only after enquiring into the matter and he does so not as a

16th March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

party member but as a fully responsible Member of this House. But, the Hon. Minister says he could not believe a Communist and he could always believe the police official. We get a number of stories about deaths in police lock-ups, etc. We know that the police officials will always come forward to defend themselves. Even in such cases, the Hon. Ministers believe the police officials but not an hon. Member of this House and they dare not conduct an open enquiry in such cases. Even without conducting an open enquiry, Hon. Ministers are prepared to believe police officials but not hon. Members of this House. This is the attitude taken by Hon. Ministers towards the hon. Members of this House and democracy cannot be really effective when the Government have no faith in the people's representatives. I appeal to the Government that they will at least hereafter change their attitude towards the representatives of the people and that they will give a patient hearing to the representations made by the hon. Members of this House, enquire into them properly and then act upon it. I can also give hundreds of instances where the grievances of the people have been represented to the Hon. Ministers and they have simply refused to consider them. Because my time is limited I am unable to point out instances where the workers' organizations, teachers' organizations and such other organizations make representations, and they are not even replied to. I just want to point out only one instance. In Fort Cochin, last year, when the municipal workers went on strike and were dismissed, the Government themselves came forward with an order that all the workers should be reinstated. I found that all of a sudden, after a few days, the Government came forward with another order that the workers should not be reinstated and the matter has been left at that stage."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is up. Mr. Krishna Ayyar."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Speaker, Sir, before proceeding to say the few things that I wish to say on this occasion, I am attracted to say just a word about my good friend, the hon. Member Sri T. Ananta Pai, who said that several members of the public were asking him why these hon. Members in this Assembly come here and make big speeches and that too irrelevantly. I am afraid, he has in his last performance given ample proof of the truth of the question put to him by the questioners. I have not been able to find, with all deference to the hon. Member, much of coherent argument or relevant contention connected with the item under discussion."

SRI T. ANANTA PAI :—" On a point of order, Sir, I was referring to the Members of the Legislature and such Members whose activities are being questioned."

MR. SPEAKER :—" Hon. Member, Sri T. Ananta Pai, only said that somebody was asking such questions."

[16th March 1954]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ It was but proper that he was questioned about such things.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ It is not about this subject that I was talking . . .”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar, continue. Let him come to the relevant point. I have given him only five minutes as he desired.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ One of the main points which I wish to make is that we are still having the same old bureaucratic set-up. I appeal to the Government and particularly to the Cabinet to make a courageous attempt to re-orientate the entire administrative machinery. At present, we have a Secretariat which is full of Officers, Superintendents, Assistant Secretaries, Under Secretaries, Deputy Secretaries and Secretaries and, if I may be pardoned for making this statement, in a large measure it is the Secretaries who still rule. I mean no disparagement to the personnel of the present Cabinet but it is really the Secretariat and the Secretaries who still rule the country. If I ask for a gruel centre to be opened immediately on the ground that there is considerable calamity and a large number of people are starving, the first thing to be done is it has to go to the Secretariat and perhaps to the Board of Revenue. If the Superintendent in the Secretariat or the Board of Revenue who is sitting somewhere away in Madras says ‘ No ’, automatically the reply to my request for a gruel centre is also ‘ No ’, whatever be the suffering and the needs of the affected people. If there is a representation, not merely about gruel centres but other matters like revenue remission on account of drought or floods, then the matter has to go back to the Secretariat. The Secretariat goes into the matter. Rules, files, circulars and instructions are looked into or the Board of Revenue does the same job and ultimately, if they say ‘ No ’, so far as the Government is concerned, automatically the answer is in the negative.

“ I wish that the keynote of a democratic form of Government must be to penetrate into the minds of the people so that they may be responsive to the needs and the demands of the people. This can only be done, as I said, by a re-orientation of the administrative set-up.

“ Another point which I wish to make at this juncture, and I shall wind up soon, is this, namely, that we must have some kind of a device by which the growing of more and more files, more and more notings, this journey of the files from one department to another department and files hibernating for months and perhaps even for years in the Secretariat and finally nothing coming out of it, will be put an end to. From my own personal experience, I can say what happened in a matter requiring immediate attention. I asked for exemption from entertainments tax for a particular show for a public purpose. I even had the privilege of

16th March 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

meeting an Hon. Minister and explaining to him the difficulties. It had to go to the Entertainment Tax Department and thereafter, the Superintendent made his notes, it went through the Assistant Secretary, the Deputy Secretary and Secretary and what not! I do not know how many such categories of Secretaries still go about. All these people had to make their notings and then it was discovered that it had to go to the Board of Revenue or it might be that it had eventually to go to the Finance Department. All these things took such a lot of time and the exemption was granted long after the entertainment was over. Probably, it was a kind of posthumous ratification. It was of no good whatever. I am mentioning these incidents only to show that the present day administrative delays, the present day red-tapism and all the other things are born out of a lack of inclination to help the people in their hour of need, a sort of indifference and a kind of remissness in responding to the people's demands immediately. I, therefore, plead before the Cabinet and before the Government to have some kind of a machinery by which quicker disposals and more responsive handling of Governmental work could be achieved."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் கீழ் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில முக்கிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய பிரச்சினைகளில் நான் தலையிடவிரும்பவில்லை. பெரிய பிரச்சினைகளில் ஈடுபட்டால் என்னுடைய தொகுதியின் குறைகளைச் சொல்ல முடியாமல் போய்விடும். முக்கியமாக என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேரணையில் கொடுத்திருக்கும் கருத்துக்களாவன :—(1) To point out the injustice and lack of uniformity in the absorption of en-Pudukottai State employees after merger of Pudukottai State with Madras State. (2) To draw attention to the fact that the promise of betterment of the condition of Pudukottai State has not been implemented even after six years of merger with Madras State.” புதுக்கோட்டை சென்னை அரசாங்கத்துடன் இணைக்கப்பட்ட பொழுது இந்திய சர்க்கார் புதுக்கோட்டையிலிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவர்கள் முன்பு வாங்கிக்கொண்டிருந்த சலுகைகளிலும் சம்பளத்திலும் எந்த விதமான குறைவும் ஏற்படாது என்று ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இந்திய சர்க்கார் கொடுத்த அந்த வாக்குறுதியை அமுல் நடத்த சென்னை சர்க்கார் 4 ஜி.ஒ.-க்கள் பிரசரித்தார்கள். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் மந்திரி சபையின் காரணத்தினால் வெளிவந்த அந்த முக்கியமான ஜி.ஒ.-க்களின் பிரகாரம் 100-க்கு 75 அல்லது 80 சத விதிக் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நியாயமான முறையில் எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நான் அதற்காக மந்திரி சபைக்கு என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் பாக்கியிருக்கும் 20 சத விதிக் உத்தியோகஸ்தர்களின் நிலைமை என்ன ஆயிற்று? ஆறு வருஷங்களாகியும் அவர்களுடைய நிலைமை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் நான் மந்திரிகளைப் பாராட்டக்கூடிய மனப்பான்மை குறைந்து சரிந்துபோகிறது. பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மேல் உத்தியோகஸ்தர்களின் சலுகையினால் உடனடியாக நல்ல முறையில் absorption கிடைத்து விட்டது. ஆனால் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். எப்பொழுதும் எங்கும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் தான் அவஸ்தைப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. இங்கு இருக்கும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்குள் பல்விதமான வேறுபாடுகளும் பாடுபாடுகளும் காடப்பட்டிருக்கின்றன. பல தடவை அதைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். சம்மந்தப் பட்ட இலாக்காவின் தலைவர்கள் இதைப்பற்றி எழுதாததால் இந்தப் பாகு

12
noon.

[Sri V. Balakrishnan]

[16th March 1954]

பாடு வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் அப்படி இருக்கவேண்டும்? Secretary, Chief Secretary அதற்கு மேலே மந்திரிகள் இவர்களெல்லாம் எதற்காக இருக்கிறார்கள்? கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்கின்ற தவறுகளை நிவர்த்திப்பதற்காகத்தான் மந்திரிமார்களும் மேல் உத்தியோகஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமா? உடனடியாக சர்க்கார் இதைக் கவனித்து இந்தக் குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு இந்த விஷயத்தில் தலையிடவேண்டும். அப்படி தலையிடாமலிருப்பது என்ன நியாயம்? Revenue Department, Registration Department, Judicial Department, Forest Department இந்த Department களிலெல்லாம் unqualified என்று சொல்லப்பட்ட ஒரு வர்க்க உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். Revenue Department, - Registration Department இவைகளிலுள்ள இந்த வர்க்கத்தினருக்கு 1949-ம் வரு ஜனவரிமீ 1-ல் முதல் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள விதிப்படி சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் Judicial Department, Forest Department இவைகளிலுள்ள இதே வர்க்கத்தினருக்கு 1950-ல் ஆகஸ்டுமீ 1-ல் முதல் தான் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள விதிப்படி சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஏன் இந்த வித்தியாசம்? 1949-ல் ஜனவரிமீ 1-க்கும் 1950-ல் ஆகஸ்டுமீ 1-க்கும் எவ்வளவு தூரமிருக்கிறது? இந்த தூரத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வளவு சம்பள வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது? இந்த வித்தியாசம் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதலால் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் 1950-ல் ஆகஸ்டுமீ 1-ல் முதல் சென்னை ராஜ்ய சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். இதே மாதிரி ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தருக்கும் அவருக்கு qualifications இருந்த போதிலும் கூட மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுத்தது போல் கொடுக்காமல் சர்க்காரின் ஜி.ஓ.பிரகாரம் 1950-ல் ஜனவரிமீ 1-ல் முதல் தான் வேலை உயர்வும் சென்னை ராஜ்ய சம்பளமும் 1949-ல் ஜனவரிமீ 1-ல் முதல் உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம்?

“Revenue Department-ல் இருக்கக்கூடிய peon களுக்கு இன்னும் சென்னை ராஜ்ய சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. புதுக்கோட்டையிலுள்ள குறைந்த சம்பளம்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. peon கள் தான் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மந்திரிமார்களுக்கும் ஊர் மக்களுக்கும் ஆறுதல் கொடுக்கக்கூடியவர்கள். புதுக்கோட்டையிலிருக்கும் peon களை பக்கத்திலுள்ள தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் முதலிய ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றுகிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் revenue காரியத்திசியிடம் முறையிட்டேன். மந்திரி அவர்களிடம் நேராகவும் சொன்னேன். starred கேள்விகளும் unstarred கேள்விகளும் கேட்டேன். இப்படி இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பல தடவை பல்லவி பாடியும் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியும் Revenue Department Peonகள் பழைய புதுக்கோட்டை குறைந்த சம்பளத்தையே வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு புதுக்கோட்டையில் living index குறைவாக இருந்ததால் அவர்களால் வாழ்க்கை நடத்த முடிந்தது, குறைந்த சம்பளத்திற்கு. ஆனால் இப்பொழுது அங்கு living index 100-லிருந்து 400, 500 அதிகமாக இருக்கிறது. இதோடு கூட அவர்கள் புதுக்கோட்டையிலிருக்கும் வீடு முதலான செளகரியங்களை விட்டு, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம் முதலிய பக்கத்து ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் மிகவும் துன்பப்படுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல சில peonகள் உபரியாக இருக்கிறார்களென்று அவர்களை permanent placeகள் இருக்கும் வெளி இடங்களுக்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்துக்கு மற்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து புதிய ஆட்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள். ‘It is blowing hot and cold in the same breath’ என்று சொல்லுவதுபோல, உபரியாக இருக்கிறார்கள் என்று வெளியிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு அவர்கள் இருந்த இடத்துக்கு வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து கூடிய சம்பளத்தை புதிய ஆட்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். புதுக்கோட்டையிலுள்ள குறைந்த சம்பளத்தையும் கொடுத்து 200, 300 மைல்களுக்கு அப்பால் அனுப்பப்படு

16th March 1954] [Sri V. Balakrishnan]

கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுத்து வெளி ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றுவதுதான் நியாயம். அப்படியில்லாமல் இந்த மாதிரி செய்வது இந்திய சர்க்கார் புதுக்கோட்டை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறுவதாக ஆகாதா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக புதுக்கோட்டை நிர்வாகத்தில் Medical Department நர்ஸ்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் புதுக்கோட்டையில் Training School இல்லாததால், பங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு மிஷனரி பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துவிட்டு வந்தவர்கள். 20, 25 வருஷகாலமாக உத்தியோகத்திலிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு இன்னும் சென்னை ராஜ்ய சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் அவர்கள் மிஷன் Training மட்டுமே படித்திருப்பதுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது நியாயமா? இவர்கள் மிஷன் பள்ளிக்கூட certificate ஐ வைத்துக்கொண்டு 20 வருஷத்துக்குமுன் வேலைக்கு வந்தவர்கள் 20 வருஷமாக வேலையை திறமையாக செய்து வருகிறார்கள். ஏதோ சென்னை பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்காத காரணத்தினால் அவர்களுக்குக்குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது. குறைந்த சம்பளம் கொடுத்தாலும் அவர்களை புதுக்கோட்டையிலேயே வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு மாதிரி உதவியாக இருக்கும். அப்படியல்லாமல் அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் முதலிய இடங்களுக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பெரிய அவஸ்தைக்குள்ளாகி தொல்லிப்படுகிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ One more minute for the hon. Member.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ நான் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசியபோது மந்திரிமார்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டுக்குப் போகிறார்கள் என்று சொல்லியதை கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் மற்ற மந்திரிகளும் தப்பாக அறிந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைநான் இப்பொழுது விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். (At this stage Mr. Speaker sounded the gong.) ஆனால் மணி அடித்துவிட்டது.”

* SRI K. R. SAMBANDAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குச் சில விஷயங்களைக் கொண்டுவருகிறேன். இப்பொழுது மந்திரிகளைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்களைப் பற்றியும் இரு தரப்பிலும் வெகு விரிவாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி அதிகமாக நான் தெரிவிக்காவிட்டாலும் சில விஷயங்களை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு நான் முடித்து கொள்ளுகிறேன்.

“குறிப்பாக ஏற்கனவே அட்வைசரி ரீதியில் ஒன்று நடந்தது. அந்த சமயத்தில் மூன்று பேர்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த சர்க்கார் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் காலத்தைவிட இப்பொழுது அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மந்திரிகள் வந்தும்சூட நாட்டில் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் கஷ்டங்கள் நீங்கவில்லை. அவர்களுக்கு உள்ள தொந்தரவுகளும் ஒன்றும்நீங்கியபாடிಲ್ಲ. எந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது பேரர் வாயிலாக ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டிற்கும் போய் போய் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் மக்கள் எதைத் தேடி வந்தார்களோ அந்தக் காரியம் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து தகவல் வருவதற்குள் முடிந்து விடுகிறது. இந்த மாதிரி வேலைகளை வளர்த்திக் கொண்டே போவதனால் சர்க்காருக்கு அதிகமான செலவைக் கொடுக்கிறதே தவிர அந்த வேலைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது அதிகமான வேலை இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் அதிகப்படியாக மந்திரிகளை விஸ்தரிப்பதைவிட குறைந்த சம்பளத்தில் பார்லிமெண்டரி செக்டர்பரிகளைப் போட்டால் பிற்காலத்தில் அவர்களை மந்திரி சபையில் எடுத்துக்கொள்வதற்கும் அவர்கள் அந்த வேலைகளைக்

[Sri K. R. Sambandam] [16th March 1954]

கற்றுக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பம் அதில் இருக்கிறது. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தில் கூட இதே மாதிரி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதனால் பல பேர்கள் நிர்வாகத்தில் திறமை அடைவதற்கு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையும் சென்னை ராஜ்யத்தில் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற யோசனையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கனம் மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போதோ அல்லது ஏதாவது கூட்டங்களுக்கோ அல்லது மகாநாடுகளுக்கோ வரும் போதோ அவர்களிடத்தில் மனுக்களும் மகஜர்களும் கொடுக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அந்த மாதிரி மனுக்களையும் மகஜர்களையும் கொடுக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி மகஜர்கள் கொடுக்கப்படுகின்றனவே தவிர அவைகள் அரசாங்கத்திற்குப் போய் சேர்ந்ததா அதன் மேல் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை தெரிவித்தல். அப்படி ஏதாவது பதில் கொடுத்தால்தான் சங்கங்கள் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்களையும் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த மனுக்களையும் அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறது என்று மக்களுக்குத் தெரிய வரும். அதனால் ஏதாவது நியாயம் கிடைக்கும் என்று மக்களும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் வேஸ்ட் பேர் பாஸ்கெட்டுகளுக்குப்போய் விட்டதோ என்று தோன்றுகிறது. அதனால் கொடுக்கப்படும் மனுக்களுக்கு பதில் கொடுப்பதோடு அவைகளின் மேல் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக ஹிந்து மத பரிபாலன மந்திரிக்கு நான் ஒரு மனுவை அவர் மாயூரம் வந்தபோது கொடுத்தேன். அதாவது மாயூரம் தாலுகாவில் ஏற்படுத்திய ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒரு விளையாட்டு மைதானம் வேண்டும் என்பதற்காக விலையுக் கோவிலுக்குச் சொந்தமான புஞ்சை நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கோவிலுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாமல் பகுதி கொடுக்கிறோம் என்றும் ஒரு மகஜர் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு இதுவரையிலும் எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. ஆகவே மக்களின் நன்மையைக் கோரி மனுக்கள் கொடுத்தால் அதைப்பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளை அப்படி அப்படியே விட்டுவிட்டால் அது மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதாகாது.

“கனம் ஹிந்து மத பரிபாலன மந்திரி அவர்கள் வரும்போது அவர்கள் வைஷ்ணவ கோயிலுக்குத் தான் போகிறார். அவர்களடைய விருப்பு வெறுப்பு எப்படி இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லா கோயில்களுக்கும் சென்றால் அங்கங்கே சுத்தம் செய்து அங்கங்கே சரியான நிலைமையில் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அங்கங்கே சிலன் கோயில் இருந்தாலும் அவர் வைஷ்ணவக் கோயிலைத்தேடிக்கொண்டு போகாமல் எல்லா கோயில்களுக்கும் போகவேண்டும். அந்த மந்திரி அவர்கள் அங்கு வந்தால் தான் அங்குள்ள குறைகளை மக்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் நேரில் தெரிந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்பொழுது ஜில்லா போர்டை எடுத்துவிட்டு தாலுகா போர்டு கொண்டுவருவதற்காக யோசிக்கப்படுகிறது.”

MR. SPEAKER :—“இப்பொழுது நடப்பது Heads of State Ministers and Headquarters Staff. அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.”

*** SRI K. R. SAMBANDAM :—**“நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய முனிசிபாலிட்டி அல்லது பஞ்சாயத்து முதலிய இடங்களிலிருந்து சில விஷயங்களைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தால் அதை உடனடியாக கவனிப்பது இல்லை. குறிப்பாக மாயூரம் தாலுகாவில் தர்மபூரம் மடத்தார் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டிக் கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய பெட்கள், கிளினிக், அப்பேரட்டஸ் முதலியவைகள் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டு அதன் நிர்வாகத்தை சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு சர்க்கார் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அங்கு ஏற்கனவே சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது; அதனால் அதை எடுத்து

16th March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

நடத்த முடியாது என்று சொல்லி அதை முனிசிபாலிட்டி எடுத்து நடத்தும்படி சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த முனிசிபாலிட்டி சிறந்த முறையில் இரண்டு உயர் நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தி வருவதால் அதற்கு இந்த ஆஸ்பத்திரியையும் எடுத்து நடத்தப்போதிய வருமானம் இல்லை. ஆகையால் அதை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றும் இல்லாவிட்டால் அந்த மடத்தையே எடுத்து நடத்தச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் தீர்மானத்தை போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பிற்று. ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. மக்கள் தாங்களாகவே கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்து ஆஸ்பத்திரியை நடத்த வேண்டும் என்றாலும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்த முன் வரவில்லை என்றால் சர்க்கார் தாமாகவே கட்டிடம் கட்டி ஆஸ்பத்திரி இல்லாத இடத்தில் எங்கே ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள் என்று சர்க்காரிடத்தில் நம்பிக்கை குறைகிறது. இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆரம்பத்தில் நீங்கள் என்னேப்பேச அழைத்தபோது நான் இங்கு இல்லாமல் போனதற்கு வருந்துகிறேன். மீண்டும் பேச அழைத்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 12-15 p.m.

“ இப்பொழுது இந்தப் பொது நிர்வாக விவாதத்தில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தின் எல்லையில் இருக்கிற புதுச்சேரியில் கடந்த பல தினங்களாக அந்தச்சர்க்கார் நம்முடைய தமிழ் மக்களுக்கு இழைத்துவருகின்ற கொடுமை இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் யாவருக்கும் தெரியும். இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய தாய்த் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நம்முடைய சகோதர சகோதரிகள் ஒரு அன்னிய ஆட்சியிலே, ஒரு அன்னியத் திட்டிலே, இன்றைக்கு ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் பெரிய அடக்கு முறைக்கு உட்பட்டு இருப்பது இந்தச் சர்க்காருக்குத்தெரியும். இம்மாதிரி ஒரு நிலைமையைத் தடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அண்டையில் இருக்கக்கூடிய இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கும், இந்தச் சட்ட சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் இருக்கிறது. எனவே, இந்த விஷயத்தில் இந்த ராஜ்ய சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம் என்பதை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடக்கிற இந்த நிலையிலே அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாக அது விஷயத்திலே பேசுவது நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். அந்த அன்னிய திட்டில் ஆட்சி புரியும் ஏகாதிபத்திய பிரஞ்சு தேசத்தைத் சேர்ந்தவர்கள் எந்த விதத்தில் இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழ் மக்களை நடத்துகின்றார்கள் என்பதைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார் தெரிந்து கொள்ளவதற்கும், அதைப்பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மான்ய விவாதத்திற்குப் பதில் கூறும்போது ‘புதுச்சேரி விஷயத்தில் இந்தச் சர்க்கார் உறுதியாக இருக்கிறது, அங்கு நடந்து வருகின்ற அடக்கு முறை ஆட்சியை நாங்கள் அனுமதிக்கமாட்டோம்’, என்று உறுதிசூறு வேண்டும். அப்படிச் செய்வார்களானால், அதன் மூலம் இந்தச் சட்ட சபையினுடைய அபிப்பிராயத்தை மத்திய சர்க்கார் தெரிந்துகொண்டு அதைக் கவனித்து உடனடியாக அவர்கள் ஒரு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாம் உதவி செய்வார்களாவோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ கடந்த பத்து தினங்களாக செய்தித் தாள்களில் வரும் செய்திகளைப் பார்த்தால், நம்முடன் பிறந்த சகோதர சகோதரிகள், அந்த நாட்டில் வசிப்பவர்கள், தாய் நாட்டுடன் சேரவேண்டும், இந்திய யூனியனோடு சேரவேண்டும், குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்தோடு அவர்கள் இணைக்கப்படவேண்டும், இயற்கையாகவே நம்மோடு இருக்கவேண்டிய அவர்கள் இன்றையதினம் துரதிருஷ்ட வசமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றுபடவேண்டுமென்ற இந்தச் சுதந்தர இயக்கத்திற்கு நம்முடைய சர்க்கார் அனுதாபத்தோடு ஆதரித்தால் அங்கிருக்கக்கூடியவர்கள் அடக்கு முறையிலிருந்து ஓரளவு தப்ப முடியும். எனவே தான் மற்ற விஷயங்களைப்

[Sri K. T. Raju]

[16th March 1954]

பற்றி இந்த மான்ய விவாதத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் வேறு பல விஷயங்களைப் பற்றி பேசினாலும் அதற்கு மந்திரி அவர்கள் பதிலளித்தாலும்கூட இந்தப் புதுச்சேரி விஷயத்தில் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரினுடைய கொள்கையை உறுதியுடன் தெரிவிப்பார்களேயானால் அங்கு பிரெஞ்சு சர்க்காரினுடைய ஆட்சியில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு ரொம்ப உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருக்கவேண்டுமென்று சில வருஷங்களாக இந்தச் சபையும் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதிலே பல கஷ்டங்கள் இருந்தாலும்கூட தமிழ் மொழியிலேயே ஆட்சியை நடத்துவதற்கு இந்த ராஜ்யத்தில் தலையை இடத்திலும் சரி, ஜில்லாக்களிலும் சரி, எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அமுலுக்குக்கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் முயற்சி செய்வதே நல்லது. ஏனென்றால் இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள ஜனத்தொகையில் பெரும்பகுதி தமிழ் மக்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த ராஜ்யத்தினுடைய சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமேயானால் அவர்கள் புரிந்துகொள்கிற பாஷையிலேயே நாம் நிர்வாகத்தை நடத்தினால்தான் அவர்கள் சர்க்காரோடு நேரிடையான தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியும், ஏற்கனவே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது இம்மாதிரிச் செய்வதற்குப் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். மேலும், இந்தச் சென்ற ராஜ்யத்திலே தமிழ் மக்கள் மட்டுமல்ல, மலையாளம் பேசும் படியான மக்களும், கன்னடம் பேசும்படியான மக்களும் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நாம் தமிழ் பாஷையில் மட்டும் அரசாங்கத்தை நடத்தினால் அதில் சில கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார். இருப்பினும் கூட பெரும்பகுதி இந்த ராஜ்யத்தில் தமிழ் மக்களாக இருக்கிற காரணத்தினால் நம்முடைய ராஜ்ய நடவடிக்கைகளை இயன்ற அளவுக்கு தமிழிலேயே நடத்துவதற்காகான காரியங்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரே வருஷத்தில் இல்லாவிட்டாலும்கூட, இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்குள்ளாக நாம் அதை முடிவாகக் கொண்டுவர முடியும். அதற்குச் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

(நேரம் முடிந்துவிட்டதென சபாநாயகர் மணிமை அடித்தார்.)

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணை மீது விவாதம் முடியக்கூடிய தருவாயில் இருக்கிறது. இது முக்கியமான மான்யக் கோரிக்கையாகும். அதன் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் குறைவாக இருக்கிறது. இருந்தாலும், பல பிரச்சனைகள் இந்தச் சபைமுன் வந்திருக்கின்றன. அடிக்கடி நம்முடைய முதல் மந்திரியவர்கள் ஜனநாயகத்தின் மேன்மையைப்பற்றியும், தனிப்பட்ட மனிதர்களுடைய சுதந்திரத்தின் உயர்வைப்பற்றியும் பட்ஜெட் விவாதத்தில் குறுக்கிட்டு, குறுக்கிட்டு பேசவேண்டிய விஷயங்களை விட்டு விட்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருந்தபோதிலும்கூட, பதில் சொல்வதற்கு முதலமைச்சர் இந்தச் சபையில் இல்லாத காரணத்தினாலே, வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். ஜனநாயகத்தின் உயர்வைப் பற்றி பேசக்கூடிய ஒரு மந்திரி சபையிலுள்ள மந்திரிகளுடைய பேச்சு முறையைப்பற்றிக்கூட அங்கத்தினர்கள் குறை கூறக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வந்திருப்பது நம்முடைய ஜனநாயகத்தைப் பற்றி நம்முடைய மந்திரிகள் என்ன அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“நேற்று, மந்திரிகள் மீதோ, அரசாங்கத்தின் மீதோ ஏதாவது குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. கோபம் வரும்போது, அவர்கள் வேண்டுமென்றே கோபப்படுகிறார்களா, அல்லது அவர்களுடைய பலவீனத்தினால் கோபம் வருகிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. போலீசாரை விட்டு அடக்குமுறை செய்கிற

16th March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

மாதிரி இங்கும் 'மைக்' கின் பொத்தானை அழுக்கி, அதைப் பேசாமல் செய்து, தாங்கள் வேண்டுமென்றே கூச்சல் போட்டால், எதிர்க்கட்சியினர் அடங்கிவிடுவார்கள் அல்லது பயந்துவிடுவார்கள் என்று நினைத்து அப்படி வேண்டுமென்றே கோப்பப்படுகிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அடக்குமுறைகளுக்கெல்லாம் எதிர்க்கட்சி பயந்து விடாது. அவர்களை நசுக்கிவிட முடியாது. உண்மை எங்கள் பக்கத்தில் இருப்பதால், நாங்கள் அதில் நம்பிக்கை வைத்துப் பேசுகின்றோம்.

“ இந்த மந்திரி சபை அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு பாகுபாடுகள், அரசியல் துவேஷங்கள் இவையெல்லாமாவது இருக்காது, நிர்வாகத்தில் ஒழுங்கு உயர்வாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்ததுண்டு. அதைப்பற்றி, எதிர்க்கட்சி, சர்க்கார் கட்சி, என்ற வித்தியாசமில்லாமல் பல குறைகளை பல நாட்களாக அங்கத்தினர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நேற்று பேசக் கூடிய சமயத்தில் என்னுடைய நண்பர் கனம் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் சில உண்மைகளைக் கொண்டு வந்தார். அது சரியல்ல என்று கோப்பப்பட்டு (Leader of the House) சபைத் தலைவர் என்று நான் சொன்னால், அது உங்களைக் குறிக்கக்கூடுமாதலால் Leader of the House என்று ஆங்கிலத்திலேயே குறிப்பிடுகின்றேன்) அதை மறுத்து பதில் சொல்லியது சம்பந்தமாக அந்த விவாதம் டாலையில் நடந்தது ஞாபகமிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோபாலன் அவர் சொன்னதைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயமென்னவென்றால், அவர் சொல்லியதில் உண்மை இருக்கிறது. ‘அந்த உண்மை விவரங்களை சபை முன்பு வைப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன்’, என்று அவர் சொல்லுகிறார். அந்தப் பிரச்சினையை அவரிடத்தில் விட்டுவிடுகிறேன்.

“ மற்றும் இந்தச் சர்க்காருடைய துவேஷங்கள், வேண்டுதல், வேண்டாமம், விருப்பு வெறுப்புக்களை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு சில உதாரணங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ சமீபத்தில் இரண்டு முறை கேள்வி நேரத்தின்போது திருச்சி ஜில்லா பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனம் பற்றிய விவரங்களை இந்தச் சபையினர் அறிந்ததே. விருப்பு வெறுப்பு எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதென்பதைப் புரிந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய விஷயம். அதைவிட இன்னும் பல ஆட்சேபணைக்குரிய முறைகளிலே சேலத்தில் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனமும் சர்க்கார் வக்கீல் நியமனமும் நடைபெற்று இருக்கிறது. அந்த விவரத்தையும் நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ சேலத்தில் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனம் சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்றிருக்கவேண்டும். அதற்காக மனுக்கள் ஜில்லா ஆகஸ்ட் மாதத்தில் கேட்கப்பட்டு, மனுக்களும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. ஆகஸ்ட் மாதத்திலே ஜில்லா கலெக்டரும், ஜில்லா ஜட்ஜும் அவர்களுடைய சிபாரிசு என்ன வென்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து விட்டார்கள். நியமனம் எப்பொழுது நடக்கிறது தெரியுமா? டிசம்பரில் நடந்து, இப்பொழுது புதிதாக ஒரு பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதபோல், சர்க்கார் வக்கீலும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. அந்த நபர்கள் மேல் குற்றஞ் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை. ஆனால், இந்த மாதிரி ஒரு முக்கியமான, பொறுப்புள்ள ஸ்தானங்களை நியமிப்பதில் சர்க்கார் எவ்வளவு பொறுப்போடு நடந்துகொள்ள வேண்டும், மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை எவ்வளவு கணக்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லுகிறேனே தவிர, நியமிக்கப்பட்ட நபர்கள் மீது குறை கூறவேண்டும் என்பது என்னுடைய நோக்கமல்ல. ஆனால், தூதரிருஷ்ட வசமாக அந்தப் பிரச்சினையை இங்கே கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் கிரிமினல் வழக்குகளில் ஏழு வருஷத்திற்கு மேல் அனுபவமில்லாதவர். எனக்கு அவரை நேரில் நன்றாகத் தெரியும். நண்பர் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியத்திற்கு எப்படி நன்றாக அவரைத் தெரியுமோ அப்படியே எனக்கும் அவரைத் தெரியும். அவர்

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th March 1954]

ஒரு வாலிபர். வக்கீல் தொழிலிலும் நல்ல அனுபவம் உடையவர். தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்கும் எனக்கும் எந்தத் துவேஷமும் கிடையாது. இருந்தாலும் சேலம் நகரத்தில் மிகவும் திறமையான வக்கீல்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். 25 அல்லது 30 வருட அனுபவமுடைய திறமைசாலிகள் சேலத்தில் உண்டு. அப்படியிருந்தும் அவர்களையெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்காமல் இவரை மட்டும் ஏன் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி வக்கீல்களிடத்தில் மட்டுமல்ல, பொதுமக்களிடத்திலும் தவறான அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. தேர்தலில் ஸ்ரீ என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் கம்யூனிஸ்டு கட்சி அங்கத்தினருக்கும் காங்கிரஸ் அபேட்சகர் ஸ்ரீமதி ராதாபாய் சுப்பராயனுக்கு எதிராக மனுப்போட்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுடன் ஒரு சமரசத்திற்கு வந்ததின்பேரில் தன்னுடைய அபேட்சகப்பத்திரத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார். அதனால் தேர்தலில் நமது நண்பர் ஸ்ரீ அர்த்தநாரி அவர்கள், காங்கிரஸ் அபேட்சகர் ஸ்ரீமதி ராதாபாய் சுப்பராயனைத் தோற்கடித்துவிட்டு இந்தச் சபையில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிற்க வக்கீல் தொழிலில் எழு வருஷமே அனுபவமுள்ள அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? ஜில்லா அதிகாரிகள், 'அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அவரை விடால் வேறு திறமையான ஆட்களே கிடையாது,' என்று சிபார்சு செய்தார்களா? அல்லது ஜில்லா அதிகாரிகள் வேறு 'ஒருவரை சிபார்சு செய்திருக்கும்போது, சர்க்கார் இவரையே தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியாக ஒருவரை நியமினம் செய்யும் பொறுப்பு அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மந்திரியினுடையதா? அல்லது மந்திரி சபை பூராவும் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து நியமினம் செய்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக சேலத்தில் சர்க்கார் ப்ளீடராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர் ஆதிநாராயண செட்டியார். துரதிருஷ்ட வசமாக நான் அவருடைய தனிப்பட்ட நடத்தையைப் பற்றிய உண்மையை இந்தச் சபையில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர் முன்பு அபிஷியல் ரீசீவராக இருந்த காலத்தில் பணத்தை கையாடியதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவர் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீபாக ப்ரொபேஷனில் இருந்த காலத்தில், நடுவிலேயே விலக்கி விட்டார்கள். எவர் ஒருவரின் நடத்தை சரியில்லையென்று டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் பதவியிலிருந்து சர்க்கார் விலக்கினார்களோ அவரையே மறுபடியும் சர்க்கார் ப்ளீடராக இப்பொழுது நியமித்திருக்கிறார்கள். அதாவது, எப்படி நியமித்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இவர் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டி, இவரை சர்க்கார் ப்ளீடராக நியமிப்பதற்கு ஏதாவது ஆட்சேபணை இருக்கிறதா என்று ஜில்லா அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அவர்கள் என்ன பதில் எழுதுவார்கள்? 'அவரை நியமிப்பதற்கு பல தடைகள் இருக்கின்றன', என்று நாம் சொன்னால் தங்கள் பேரில் மந்திரி சபை கோபம் கொள்ளுமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவருக்குத் தகுதி இருக்கிறதென்று நாம் எழுதவேண்டுமென்பதற்காகவே மந்திரி சபை இப்படி சூசகமாக அவர் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டி கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் நினைப்பதில் தவறு என்ன இருக்கிறது? பொதுவாக ஒரு தனி நபர் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டி அவரை நியமிப்பதில் தடை ஏதாவது உள்ளதா என்று கேட்பதற்குப் பதிலாக, அந்த இடத்தில் யாரை நியமினம் செய்யலாம் என்று சர்க்கார் கேட்டிருந்தால் பாரபட்சமற்ற முறையில் நடந்து கொண்டதாக நாம் கருத முடியும். ஜில்லா அதிகாரிகளை, தாங்கள் குறிப்பிடும் நபரை நியமினம் செய்வதற்கு எந்தத் தடையுமில்லையென்று சிபார்சு செய்யச் சொல்வதற்கே இவர்களுக்கு கடிதப் போக்குவரத்து நடத்த நான்கு மாதங்களுக்கு மேலாகியிருக்கிறது. இவர்களை இல்லையென்று சர்க்காரால் மறுக்க முடியுமாவென்று நான் கேட்கிறேன்.

“ எனக்கு நேரம் மாத்திரம் கொடுத்தால் இதேமாதிரியாக பல பல உதாரணங்களை நான் காட்டிக்கொண்டே போகமுடியும். உண்மையிலேயே மந்திரி சபையினர், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்பதற்காகத் துவேஷ மனப்பான்மையோடு எல்லாவற்றையும் பொய்யென்று, விசாரிக்காமலேயே முடிவு கட்டிவிடாமல், நாங்கள் சொல்வதில்

16th March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

உண்மை உண்டா என்று பார்த்து உண்மையிருந்தால் அதை மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து செய்வதற்கு முன்வர தயாராயிருந்தால் நான் பல விஷயங்களை எடுத்துப் பேசுவதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன்.

“அடுத்ததாக நான் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவைப்பற்றி ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். துரதிருஷ்டவசமாக டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். (The Hon. Dr. U. Krishna Rao : ‘I am here Sir.’) அவருடைய இலாகாவில் நடக்கும் பல அநீதிகளைப்பற்றி நான் நேரில் அவரைப் பார்த்து ஒரு மகஜர் கொடுத்தேன். மற்றவர்களை எல்லாம் விட அவர் ரொம்பவும் நல்லவராயிற்றே, சொன்னால் உடனே பார்த்து ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார் என்று எண்ணி ஒரு மகஜர் நேரில் கொண்டுபோய் கொடுத்தேன். அது கொடுக்கப்பட்டு இரண்டு வருஷங்கள் ஆகப்போகிறது. என்னுடைய மகஜரில் நான் சேலத்திலும், திருச்சியிலும் எப்படி ஒரே முதலாளி பல பஸ்களை வைத்துக்கொண்டு தனித்தனி கம்பெனி என்ற பெயரில் சர்க்காரை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார் என்றும், ஒரு பஸ், அரை பஸ் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சின்னச் சின்ன பஸ்காரர்கள் எப்படி ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும், எப்படி செல்வாக்குள்ள பெரிய முதலாளிகள் பல கம்பனிகளின் பெயரில் பல பஸ்களை விடுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் நான் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது ‘பஸ்களின் நம்பர், அது வாங்கப்பட்ட தேதி, அது போகும் பாதை, அதன் சொந்தக்காரர், அது எந்தக் கம்பெனியின் பெயரில் ஓடுகிறது’, என்றெல்லாம் நான் விவரமாக கொடுத்து ‘அவர்கள் சர்க்காரையும், பொதுமக்களையும் ஏமாற்றி வருகிறார். ஆகவே சர்க்கார் சிறு சிறு பஸ் முதலாளிகளின் நன்மையைக் கருதி இதுமாதிரியாக நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்’, என்று அவரிடம் நேரில் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருந்தம்கூட இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் என்ன நடந்ததென்பதற்குக் கிடைக்கிறது என்றமட்டும் என்னால் சொல்ல முடியும். நான் கொடுத்த பெடிஷனை விசாரித்து பதிலளிக்குமாறு இவர்கள், சேலம், திருச்சி ஜில்லா ரீஜனல் டிரான்ஸ்போர்ட் ஆபீசர் களுக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்கள் அதைப்பற்றி விசாரித்து ஒரு பதிலும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை மந்திரி அவர்கள் தனது பைல்களோடு சேர்த்து வைத்துக்கொண்டும் இருக்கிறார். அந்தப்பதிலில் இதைப் பற்றி விசாரித்தோம். இந்த மாதிரியான புகாரைச் செய்திருக்கிற எம். எல். ஏ., ஸ்ரீ கல்லியானசுந்தரம் அவர்கள் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அந்த ஜில்லாவில் பஸ் விடுபவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே கட்சி துவேஷத்தோடுதான் இவர்கள் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு ஸ்ரீ கல்லியானசுந்தரம் யாருக்காகப் பரிந்து பேசுகிறாரோ அவர் ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி அபிமானி. அவர் தனது பஸ்ஸிற்கு சிவப்பு நிறம் அடித்திருக்கிறார், என்றெல்லாம் தனது பதிலில் எழுதியிருக்கிறார். அந்த பதில் சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அதன்பேரில் தான் இவர்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன். இதுதான் சரியான நிர்வாகமா? அரசியல் துவேஷத்தோடு இன்றைய தினம் ஜில்லா நிர்வாகங்கள் எல்லாம் நடக்கிறதே தவிர நேர்மையான முறையில் எதுவும் நடக்கவில்லையென்பதை நான் மாத்திரமல்ல, எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளலாம். ‘எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை எங்கு கண்டாலும் நசுக்கிவிடுங்கள்’ என்று ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்திரவு போட்டுவிட்டு, தங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாதுபோல இங்கே . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“பாசாங்கு செய்கிறார்கள்’, என்று சொல்லுங்கள்.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“அந்த வார்த்தையை நான் உபயோகப்படுத்த விரும்பவில்லை. நீங்கள் வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்துங்கள். கட்சி விருப்புடன் வெறுப்பற்றவர்கள்போல பேசுவார்கள்.”

12-35
a.m.

[16th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"வார்த்தையில் கௌரவமாக பேச விரும்புகிறீர்களே தவிர எண்ணத்தில் அதுதான் இருக்கிறது."

*** SRI M. KALYANASUNDARAM:**—"அவ்விடத்திய செய்கையின் எதிரொலி. 'பொதுவாக இன்றைய தினம் ஒருவர் வாத்தியார் உததியோகத்திற்கு மனுப் போட்டுக்கொண்டாலும்கூட அவரைப்பற்றி லி.ஐ.டி.க்களை விட்டு 'அவர் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவரா? ராமமூர்த்தியுடன் பேசினாரா? கல்லியாணசுந்தரத்துடன் பேசினாரா' என்றெல்லாம் விசாரிக்கப்பட்டு வருவதை மறைக்கமுடியாது. டிராம்வே தொழிலாளிகளுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி வேலை கொடுப்பதற்கு முன் ஒவ்வொரு தொழிலாளியையும் பற்றி 'அவன் மோகன் குமாரம்ங்கலத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவனா? விஜயரங்கத்திற்கு வேண்டியவனா? கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியுடன் அவன் கொண்டுள்ள தொடர்பு என்னென்ன?' என்றெல்லாம் விசாரித்து உண்மையில் அவர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள். தனி மனிதனது சுதந்திரத்தைப்பற்றி கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்ன பேசியென்ன? கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவருக்குப் பின்னால் லி.ஐ.டி.க்கள் தொடரப்படுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் நாங்கள் பயப்படவில்லை. ஒவ்வொருவருடைய உரிமையைப்பற்றி, தனி மனிதன் சுதந்திரத்தைப்பற்றி வெகுவாகப் பேசும் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் என் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அந்தச் சுதந்திரம் உண்டு என்று கருத மறுக்கிறார் என்று நான் கேட்கிறேன். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் வாழ இடம் கிடையாதா? என்று கேட்கிறேன். இனிமேலாவது 'அவர்களும் இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள். அவர்களுக்கும் ஜனநாயக உரிமைகள் எல்லாம் உண்டு என்பதை உணர்ந்து கட்சி துவேஷமற்ற முறையில் ஜில்லா நிர்வாகத்தைச் செம்மையாக நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, I want to rise on a point of personal explanation. It is a pity that my hon. Friend did not think it fit to raise this issue when the Transport Demand is taken up for discussion. If he raises it under the Demand—Transport—I will be able to answer him properly."

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—"Mr. Speaker, Sir, the last speaker Sri M. Kalyanasundaram referred to the principles of democracy and attacked the Ministry on the ground that certain persons are being prosecuted for their political beliefs. Sir, we do assert that we believe in democracy and all elements who want to break democracy will have to be put down with a strong hand, however, unpleasant it may be to certain of the Members sitting here. Therefore, if we have taken action against certain individuals who in their various activities have attempted to break our Constitution and also the political democracy we are having here it is but our duty as a Government constituted under this Constitution to take all possible steps to prevent that catastrophe happening. The hon. Member referred to school teachers and said that on the ground of their political affiliations they are not being appointed as teachers and that they are being persecuted. I may tell hon. Members of this House that as long as I continue to be in charge of Education, I will not allow persons participating in politics to get into educational institutions and spoil children from the very beginning. (Cheers.) Whatever power I have

16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

got, I will use all that capacity and power to prevent this catastrophe whether it is due to communistic activity or any other political activity. It is my firm belief that introduction of political activities within the educational institutions and especially through teachers will be the greatest catastrophe which can happen to this country and if this is charged as 'political discrimination' I plead guilty to the charge. I therefore respectfully submit . . ."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, on a point of order. The Hon. the Minister for Finance was just now saying that political persecution to a certain extent was necessary to defend our Constitution and further stated in that connexion that participation in politics as far as teachers were concerned would not be allowed. My point is whether the Hon. the Minister for Finance considers that participation in Congress politics and even in Congress election politics is allowed."

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—" What the hon. Member has raised is not a point of order. I have been saying that whatever be the colour of politics—be it Congress politics or Kazhagam politics or Communist politics—it should be avoided by teachers and that the most dangerous of these is the subversive politics called the Communistic politics."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இப்போது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டபூர்வமான கட்சி. அரசாங்கத்தை எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் மீதும் கம்யூனிஸ்ட் அபிப்பிராயம் கொண்ட எல்லோர் மீதும் Security proceedings மாதிரி எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதற்கு எந்தச்சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது? கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் அயோக்கியர்கள் என்று முன்னமே கருதி விட்டால் மட்டும் போதாது. அதை ருசுப்படுத்தவேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு ருசுப்படுத்தாமல், அயோக்கியர்களாக நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்று முன்னாலேயே எதிர்பார்த்து ஏதேதோ நடவடிக்கைகள் எடுப்பது அரசியல் சட்டத்துக்கு முரண்பாடானது என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்."

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—" Sir, every lawful activity even by the hon. the Leader of the Opposition and all those Members belonging to his Party is being freely allowed and no restrictions are being placed on them but under the cloak of lawful activities, we know and we have definite information that certain subversive activities are being carried on."

SRI P. RAMAMURTHI :—" I want you to prove it."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I rise on a point of order . . ."

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—" Please allow me to complete my sentence. It may not be that any of the hon. Members here are participating in them but still, Sir, we have information that a certain section under the cloak of lawful activities is also carrying on certain unlawful activities and we are bound to take note of that also."

[16th March 1954]

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தோழர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதுபோல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டபூர்வமான கட்சி. சட்டசபையில் மட்டும் சட்ட பூர்வமான கட்சியல்ல. வெளியிலும் அது சட்டபூர்வமாகவே இயங்குகிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை அவதூறாகப் பேசுவதும் திரும்பத் திரும்ப அந்தக் கட்சியைத் தாக்குவதும் கூடாது. உண்மையாகவே ஏதாவது இருந்தால் இந்தச் சபை முன்பு அந்த விஷயத்தை வைக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். நாங்கள் அதற்கு பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளத் தயார். கனம் மந்திரி அவர்கள் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளத் தயாரா ? ”

12-40
p.m.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ On a point of order, Sir. The Hon. the Finance Minister was saying that he had got information that hon. Members belonging to the Communist Party were indulging in subversive activities.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I said certain sections were indulging in subversive activities. I did not say that hon. Members were indulging in subversive activities.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, this is an allegation against a responsible party in the State. I ask . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is repeating what the hon. Member Sri Kalyanasundaram had said.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ I have not raised my point of order yet.”

MR. SPEAKER :—“ Just now, the hon. Member said what the hon. Member Sri Kalyanasundaram has already spoken. The hon. Member is simply repeating what has been said already.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ No, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member will please resume his seat. The Hon. Minister may now continue.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I wish what Sri Kalyanasundaram has said is absolutely true and I will be the happiest man if the Communist Party has given up violence and has taken to constitutional methods. That will be the greatest achievement of this Government.” (Cheers.)

SRI S. RAMALINGAM :—“ Then the Hon. Minister might withdraw his previous statement.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ சபைத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியராக இருக்கக்கூடியவர்கள் எந்த அரசியலிலும் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று உறுதியாக இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நண்பர் ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் எழுப்பிய பிரச்சனை அது வல்ல. ஆசிரியர் வேலைக்கு மனுப்போடுகிறவர்கள் என்ன அபிப்பிராயம் கொண்டவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா என்று சர்க்கார் பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான் அவருடைய குற்றச்சாட்டு. இதே மாதிரி எந்த அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களையும் நியமிக்கும்போது அவர்கள் காங்கிரஸ் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா, கம்யூனிஸ்ட் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா, திராவிடக்கழக அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா பிரஜா, சோஷலிஸ்ட் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா, ஆகிய ஏதாவது ஒரு

16th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

அரசியல் அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களா, என்று சர்க்கார் பார்க்கிறார்களா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I cannot concede the allegation made by the hon. Member. Simply because an allegation is made it does not become true. It is not true that in all cases persons are being watched and pursued. In certain cases, we have got to ascertain whether a particular person desirous of getting a post in an educational institution has got any political affiliations. If he has got any such affiliations, we have got to safeguard against them. In respect of certain persons, we want to ascertain certain facts. Especially in matters dealing with the education of our children, we have got to be careful. There is nothing wrong if we take reasonable precautions so that nothing may go wrong afterwards. I shall now come to specific charges made against the Governor and Ministers.

“ I wish to deal with the Governor and the institutions attached to Governorship first of all. Sir, even during the budget debate, I referred to this aspect, viz., that this institution, I mean the Governor and his establishments, has been constituted by the makers of the Constitution. The Head of the State stands as a symbol of the State and, therefore, he should command respect from not only one party but from all parties. He should be considered to be above all party politics. Therefore, nothing should be done to reduce the respect of the Governor in the eyes of the people. But, unfortunately, an impression is being created that a lot of wasteful expenditure is being incurred on the Governor and his establishments. I would respectfully submit that it is not so. Simply because certain items are being shown under the Head of the Governor and his establishment, it does not mean that all the expenditure is incurred either for the personal convenience of the Governor or for his personal benefit. As a Governor, he has to discharge certain functions with reference to the State. He has to maintain the dignity of the State. Consistent with the maintenance of that dignity, he is the chief host for the distinguished personages who visit the State. As such the expenditure incurred in that connexion is being shown under this head. It is not an expenditure entirely incurred for the personal benefit of the Governor. Let that be clearly understood. As Head of the State, the Governor has to maintain his dignity as well as the dignity of the State. As I said previously, we have instituted this Governorship in accordance with the principles laid down in our Constitution. So long as that Constitution stands, the Governor has got to be respected. Of course, we can change the Constitution. But so long as the Constitution is in force, we cannot work against it, having taken the oath of allegiance to it, here, on the floor of the House.

“ A charge was made that we were now incurring on the Governor the same expenditure as the one incurred during the British regime. I wish all hon. Members know the facts. Not

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

only the Members, the public also should be aware of the true facts. The present place in which our Legislature is now situated, I mean, the Government Estate, formed part of the Governor's residence during the British regime in addition to the residence at Guindy. This has now been given up."

(Sri P. Ramamurthi rose.)

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is having something in his mouth. It is a very unparliamentary thing."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, on a point of correction. அரசியல் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு இந்த இடம் கைவிடப்படவில்லை. அரசியல் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பு ஒரு பிரிட்டிஷ் கவர்னர் இருந்த பொழுதே இந்த இடம் கைவிடப்பட்டது."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It may be the Constitution came into force only on 26th January 1950. But the Communists do not even recognize that we got Independence on 15th August 1947 because they do not want to recognize our Independence. They believe in a different sort of independence. Their Constitution and independence would be enshrined here only when the Russian Constitution is established here. But I am not concerned with it now. (Laughter.)

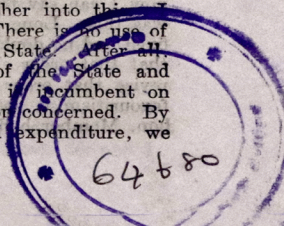
"I was saying the Government Estate, Mount Road, was given up by the Governor. The Governor is now occupying only the residence at Guindy. The Governor, during the time when the Britishers were ruling us, was having his bodyguards in the Bodyguard Lines at Mount Road. That has been given up and the Transport Department is occupying it now. Then, the Governor had the 'Chepauk House' for his and his guests' use. That has been given up. It is now used as 'State Guest House'. In addition to all these, I might mention one more thing also. About Rs. 2 lakhs used to be spent on Governor's horses and horsemen who used to go round in march on ceremonial occasions. That has been given up. I come to the expenditure incurred on maintenance of Governor's bandsmen. Rs. 50,000 was the expenditure under that head previously. The band has been disbanded now. Some of the quarters occupied by bandsmen are now occupied by hon. Members. (Sri P. Ramamurthi: 'So we are equal to bandsmen!') I may inform the Leader of the Opposition that there was great competition for the occupation of those quarters. Even the Leader of the Opposition also was one of them. (Laughter.)

"Therefore, hon. Members might realize, if they go through the various items of expenditure incurred under this head, that the expenditure on the Governor and his establishments has now been reduced to a great extent. With reference to the present Governor, I may tell hon. Members that he has been reducing the expenditure under every head. I have got the figures. I can quote them now. He has been trying to save money to Government as much as possible. Every Governor has been granted under the Constitution allowances and emoluments which they have been receiving before

16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

the introduction of the Constitution. There was a Military Secretary to the Governor. The present Governor has not taken any Military Secretary. The Military Secretary's post has been given up. There used to be a Private Secretary and an Assistant Secretary for the Governor. The present Governor has kept in abeyance one post. He has taken only one Private Secretary. The Governor is entitled to a Military Aide-de-Camp. But the present Governor has taken up a police official from our State and is having him as his Aide-de-Camp. Besides all these, the Governor has made great reductions in his establishment and in the number of officers serving under him. I shall now come to the travelling allowance of the Governor. I would inform all hon. Members that previously the Governor was entitled to travel in a special train. That was the custom in vogue before the present Governor took up office. But after the present Governor took up office, he gave up all that. The saloon is attached to any train which is going to the place which the Governor visits. He travels in that train and the running of special trains has been given up. So also, I can quote many other instances where expenditure has been reduced considerably. When this Governor took charge, there was a proposal to put up further buildings—because this Government Estate was given up—to the extent of Rs. 4,25,000. This estimate was greatly reduced to Rs. 1,95,000 and quarters were constructed for providing accommodation to servants. Then, Sir, formerly there were the flower gardens and the vegetable gardens which were not bringing any returns at all to Government. A lot of money was being spent in those days towards the maintenance of these gardens. But after the present Governor took up office, the extra flowers and the extra vegetables are being sold in the markets and their sale proceeds are being credited to Government account. Under that account, in the year 1952-53, a sum of Rs. 1,363-7-0 was credited to Government account and during the year 1953-54, a sum of about Rs. 5,000 was credited. Therefore, to make a charge that the Governor is wasting public money is, I would respectfully submit, unworthy of this House. It is unnecessary to make such a charge at all. When we abolish the institution of Governor, then it would be time for us to think of it or what sort of Government we should have. If we take the Head of the State of any country and compare the expenditure incurred there with our expenditure, I have absolutely no doubt that we are spending on a very frugal scale so far as our Governor is concerned and we should be proud of it. Therefore, simply to make a charge of this kind is, to say the least, very unreasonable, not only to the person concerned but also to the Government and the Constitution. It is unnecessary to go further into this. I hope hon. Members would bear this in mind. There is no use of trying to lower the prestige of the Head of the State. After all, whether we like him or not, he is the symbol of the State and as long as he continues to be that symbol, it is incumbent on our part to respect that institution and the person concerned. By saying that the Governor is incurring wasteful expenditure, we

12-50
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

are only lowering him in the eyes of the public. Such a charge is quite unwarranted and whatever economies are possible are being effected. The Governor is taking great pains to reduce his expenditure as far as possible.

" Now, I shall come to the Ministers themselves. We are all political figures and I do not mind any amount of criticism, however strong it may be, made against us. Hon. Members are entitled to have their own opinion about us, about our ability and about our capacity in matters of administration. The hon. Member Sri Kolkebail might say that we do not have even the thinking faculty. The hon. Member is perfectly entitled to have that opinion. I am a sportsman and I am prepared to take such kind of criticisms lightly. But when a charge is made that there is corruption, nepotism and favouritism, then it is a very serious charge and if that charge is true, no person is entitled to hold the post of a Minister. I must tell hon. Members that even if there be reasonable suspicion about it, it is a very serious affair. Therefore, when hon. Members make such kinds of charges, they should have sufficient materials to prove that the Ministers have acted in an unjust manner and have distributed favours to their own friends and relations. If such a charge is proved against me, I make this offer to-day that I will place my resignation not only in the hands of the Hon. the Chief Minister but in the hands of the Leader of the Opposition also. (Cheers.) Whatever I might have done or I might not have done as a Minister, the one satisfaction I hope to have when I am called upon to lay down this great office—and it should happen at some time or other—is that I have discharged my duties without fear or favour, true to my people and true to God (Loud cheers). I am prepared to face any trial anywhere. I am sure everyone of my hon. Colleagues would be able to make such a challenge. But in spite of all this, serious charges are being levelled against us that we are practising nepotism and favouritism. Not only Sri K. P. Gopalan referred to this, but it was a surprise to me to see Dr. K. B. Menon making such a charge and saying that there is nepotism and favouritism. That is why when Sri Gopalan referred to this charge of nepotism and favouritism, I wanted him to quote specific instances. I must tell hon. Members that when such a serious charge is made, I am entitled to know what are the specific instances. Has he brought to our notice that such things have happened? What are the true facts? He referred to one E.N.T. surgeon. I do not know whether he was taking a parochial interest in this matter in the sense that the doctor is also a Malayalee. I have gone through the case. Even now I can say that no injustice has been done. What happened was this. Long before we took up office, the seniority had been fixed and no doubt afterwards applications were made to the effect that that order should be revised. But we found no grounds to revise that order. To say that we are practising nepotism and favouritism is speaking without knowing the real facts. If the hon. Member had gone to the Minister concerned and asked him

16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

straightway 'How did you act in that matter?' and after knowing the full facts from the Hon. Minister or the department concerned, he had made such charges, then I would have welcomed them. But, unfortunately, he did not know the facts. Therefore, I am telling the hon. Member that no injustice was done in this matter. After all, the other person was not related to any of the Ministers and did not even belong to Tamilnad—he belongs to another area altogether. There was absolutely no question of favouritism or nepotism involved in this matter. He referred to that one solitary instance and simply said that he has got many other instances—perhaps like the one he pointed out and on a par with that. I am sorry to say that such a serious charge should not be made in a light-hearted manner. Let the hon. Members give in writing what are all the charges against the Ministers. If any of us is in the wrong, we shall make amends for that and so far as I am concerned, the amends will be not only to give up this office but to put an end to my public life altogether. (Cheers.)

"Reference was made to the appointment of the Public Prosecutor of Salem and the hon. Member Sri Kalyanasundaram taunted the name of Sri N. S. Ramaswami Gounder just because I happen to be a Gounder and I am in office. He asked 'Was the appointment made by the concerned Minister or did the Cabinet itself take part in it?' I could understand a certain amount of insinuation. His appointment came to be known to me only after it was made. It was said that he had served as an advocate only for seven years. I may tell the hon. Member that it is not the number of years alone that counts. After five years' practice, I was at the top of the Bar at Coimbatore. It is not a question of for how many years a person had been an advocate—seven years or twenty years. I may also tell the hon. Member that that person is not known to the Hon. the Minister for Law at all. He went into the matter purely on the merits of the case and on the recommendations of the district officials. Then reference was made to the appointment of Sri Srinivasachari. There is no use in saying 'This gentleman is an Ayyangar. The Chief Minister is also an Ayyangar. So favouritism has been shown here'. At this rate, there are various communities. By accident, if it happens that a certain person, who is appointed to a post, belongs to a community to which one of the Ministers belongs. That does not mean that we are taking sides and are favouring him because he belongs to our community. In this connexion, I may tell hon. Members that I have forgotten 'caste' long ago. I have forgotten long ago 'favouring anybody'. After taking up office, the one thing I am trying to avoid is to act in a way which is likely to be considered as practising nepotism or favouritism. I am likely to commit mistakes. For that matter, anybody is likely to commit mistakes. I may err in my judgment. That is human. But the idea of wantonly favouring anybody or practising nepotism or favouritism is not known to me and I have not acted in such a manner and I

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

shall never act like that. I hope that Sri Kalyanasundaram will take my assurances that so far as my colleagues and myself are concerned, we would not act in that way.

“ Then reference was made to the appointment of Sri Adinarayana Chetti. It was asked why he was appointed as Government Pleader. I wish the hon. Member had known the facts about it. Two persons had to be appointed, one as Government Pleader and the other as Public Prosecutor. Here were two persons recommended by the district officials. We cannot be giving out the entire correspondence between us and the district officials to everybody. But if the hon. Member has got any suspicion, he may go through the files. I have absolutely no doubt that the appointments were made according to the recommendations of the district officials on the merits of the case and nothing was done out of the way.

“ This matter was discussed here during the question hour on various occasions and I have absolutely no doubt that justice has been done. Of course, certain hon. Members take the view that no Brahmin should live in Tamilnad and that no Brahmin should be given any appointment. To those who hold or advocate that view, I can give no answer. But I can assure any unprejudiced person and I can even prove to him that these appointments were made purely on merit and not on any political grounds.

1 p.m. “ Mr. Gopalakrishnan was saying that Ministers were acting in a partisan spirit. I was waiting breathlessly to hear what instances he was going to quote. He said that the Ministers were sending their tour programme to the Congress committees but not to the Communist Party offices. As a Government, we function for all the people and not for any particular party. Still, we belong to a political party the Congress. Therefore, when we go to the constituencies, should we not inform the Congress committees that we are going to tour the area? If simply giving information about Ministers' tours is acting in a partisan spirit, I do not know what to say about it. I thought he would give some more instances. But he stopped there. I presumed he had no other instances to give. All this talk of partisanship, nepotism or favouritism should not be indulged in loosely. If there are facts, it is open to any Member to bring them to the notice of the Minister concerned, get his explanation and, if he is dissatisfied with that explanation, level the charge in this House saying : ‘ I approached the Minister. This is the explanation he has given. The explanation is not satisfactory. Let the House give its verdict.’ Some of our people are prone to believe anything bad said about a person. Some person starts a rumour that such and such a person received a bribe of, say, one thousand rupees. As the rumour gains currency, the one thousand rupees becomes five thousand rupees and becomes even lakhs. The impression is created that he is the most corrupt person. Hon. Members who are interested in good and honest

16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

administration should, before levelling any charge of corruption, favouritism or nepotism, take very great care to verify facts, view them from all points of view and find out whether there is anything wrong. In the interests of everybody, I would appeal to hon. Members not to go about levelling such charges in a light-hearted manner. It is a very serious matter and I take it very seriously. If a charge is brought by the Leader of the Opposition or the Deputy Leader of the Opposition or by anybody for the matter of that, it will be looked into, and proper amends will be made if anything wrong is found to have happened.

“ Then, I come to the question of the Secretariat and Headquarters Staff. Mr. P. B. K. Rajachidambaram had taken very great pains to show that, in spite of the Andhra partition, the expenditure on the Secretariat and Headquarters Staff had not come down. I do not know whether he has studied the figures properly; I respectfully submit he has not. Sometimes, we miss the very obvious things. I invite his attention to page 55 of the Detailed Budget Estimates for 1954-55. There, figures are given about the total amount for the Secretariat and headquarters establishments for the composite Madras State and the residuary Madras State. The figures for 1953-54 may not be a reliable guide, because increased expenditure had to be incurred during the period on account of the Andhra partition, and so we may leave them out of account. The expenditure for 1952-53 is Rs. 74,79,255 and the budget estimate for 1954-55 is Rs. 61,03,000. He also said that the expenditure in respect of the Finance Department had gone up and asked why no reason had been given for it. The expenditure for 1952-53 is Rs. 2,63,444 and the budget estimate for 1954-55 is Rs. 3,10,700. There is an asterisk against the budget head ‘ Finance Department ’ on page 46 and lower down in that page is given the following explanation: ‘ Includes the pay of officer and staff employed for work connected with the Pension Provident Fund-Insurance Scheme taken over from the Accountant-General from the 1st October 1953.’ Hon. Members may know that this scheme was looked after by the Accountant-General and the Central Government were bearing the expenditure. It is really a State affair and the Central Government had been pressing us to take it up. So we took it up. That accounts for an additional expenditure of Rs. 1,25,000. The budget estimate of Rs. 61,03,000 includes this sum. There is another item. The hon. Member will find that for the first time we are incurring an expenditure of Rs. 4,51,000 on the Pay and Accounts Office in Madras City, as will be seen on page 53 of the Detailed Budget Estimates. This function also was being discharged by the Accountant-General till now. Since the inception of the Constitution, the Government of India have been saying that the business of the Accountant-General is only to audit the accounts and that he could not act as a treasury and pay office, and urging that this function should be taken over by the State Government. We have been dragging on to avoid incurring this expenditure. But they insisted that we should

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

take up the function here and now. We had to yield and we took over this function. If he deducts this Rs. 4,51,000 and Rs. 1,25,000 from the budget estimate of Rs. 61,03,000, he will find that there is an appreciable reduction in expenditure.

“ We should remember another fact. Simply because the territory of the State is reduced in size and the revenue has decreased, it does not mean that there is a proportionate reduction in work for the Secretariat and Headquarters Staff. After all, there is a certain amount of common work, whether the State has five districts or ten districts. It is only in individual cases that the work may go down a little bit. Simply because we have given up one-third of the revenue and half the territory, the quantity of work turned out at the Secretariat level does not decrease in the same proportion. That is why, in spite of our best efforts, we could not reduce the expenditure further. Even the reduction as it is, is good enough and hon. Members may rest satisfied that we have done our best to reduce expenditure.

“ Mr. Ramalingam referred to the various departments and cited the number of officers working in each department forgetting that twelve departments have now been reduced to nine departments. When the number of departments is reduced, each department gets some additional subjects. When we compare the Agricultural Secretariat Department to-day with the Agricultural Secretariat Department of the composite State, there is an increase in the number of officers. But how many other departments have been pushed into the Agricultural Department? If the hon. Members realise this, I have absolutely no doubt that they will be convinced that there has been no increase in staff. On the other hand, there is a substantial reduction as is reflected in the figures of expenditure that I have given to this House.

1-10 P.m. “ Then again, certain charges were made against the officers that the same old bureaucratic attitude was being adopted, Secretaries were ruling and that the Ministers are mostly guided by the Secretaries. It was also stated that the Ministers could not do anything for themselves and that they have no initiative. Instances were quoted by Sri Krishna Ayyar. A great lawyer as he is, he stated ‘ I wanted a gruel centre to be opened. I gave an application, etc.’ He thinks that all these things could be disposed of quickly. Sir, when such an application is received, it is sent to the Secretariat and then to the Board of Revenue for verification. Is it not necessary to verify all these things? Suppose to-day Sri Krishna Ayyar comes and I pass an order and another Member comes and I pass another order. The officers have to take into account what is right and what are the facts. Therefore, if we pass orders without verifying the facts and go on adding to the expenditure, then the charge will be laid that when a certain Member comes, it is given effect to automatically and when some other Members come, it is referred to somebody else and not given effect to. Therefore, the safest thing for the Ministers and

16th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

hon. Members is to refer questions to the proper authorities and ask the Secretariat or the Board of Revenue whether those circumstances prevail and whether there is any justification to open such a gruel centre so as to lay down the circumstances and principles under which a gruel centre should be opened. Sir, it is only in that way that we have to act. No Government can work without officials. They are absolutely necessary. On this occasion, I wish to pay a tribute to the highly paid officials. After the attainment of Independence, most of them have adjusted themselves to the changing conditions remarkably well. It is really a remarkable factor. It might be at certain level where they have set minds, they have not been able to change their attitude. This is only a minority. But, in a majority of cases, they have proved quite useful and worthy of the task which they have been asked to discharge. Therefore, Sir, simply to say that they were officials during the British regime and to lay the same accusation against them and charge saying that they are bureaucratic-minded, is not doing justice to them. On the other hand, those officials who have been working hard and trying to discharge their duties to the best of their abilities, should be encouraged. They are entitled to an encouraging word from this House. Therefore, let us not go away with the impression that there is a 'top-heavy administration'. I referred to our pay bill in detail in the other House. Our pay bill with reference to all employees including village officials is of the order of Rs. 15 crores and odd. There are 180,000 officers in this State out of which persons receiving a salary of more than Rs. 1,000 number 168 and their pay bill comes to Rs. 25 lakhs out of Rs. 15 crores and odd. These highly paid officials' salary amounts to only Rs. 25 lakhs. Unfortunately, we have given guarantees in the Constitution and we have got the All-India Cadre Services. Even when we wanted to effect a ten per cent cut in their salaries, the Government of India would not agree, saying that this was All-India Service and that an All-India Standard should be maintained. Therefore, there is no scope to cut down their pay also. After all, when we want to carry on the administration, it is necessary to have properly trained men to give directions and to see that things are properly done. We cannot construct a dam merely with labourers. We have to have engineers of various grades and on the top, a Chief Engineer to give proper directions to everybody. So also, in the Secretariat, all the clerks by themselves cannot discharge all the functions. There has to be a Superintendent, an Assistant Secretary, an Under Secretary, a Deputy Secretary and finally a Secretary to see that the work is done properly. Otherwise, it will not work. Well, I do not know whether the hon. Members on the other side, after they get into office, will abolish all classes of officers and man the administration themselves. That may be their ideal. But, as far as we are concerned, we plead inability to carry on without officials. The only thing is we may try to utilize them to the best advantage possible for the development of the country, for giving relief to the people who need relief. Therefore, I need not be apologetic about the Demand we have made under this head. On

[Sri C. Subramaniam] [16th March 1954]

the other hand, I am entitled to the solid support of this House with regard to this Demand. Leave alone the Ministers; they are liable to be abused by anybody and we do not mind it. But, with reference to the Governor and with reference to the Government officials who have been carrying on under very difficult circumstances, they are entitled to the solid support of this House. After all, we are only birds of passage. We may be here to-day. Somebody else may come the next day. The Hon. the Leader of the Opposition may, by magic, find himself on this side."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" By the will of the people."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I know what will be the will of the people. But, Sir, the officials are entitled to our support. I hope this Demand will be passed unanimously—if not—at least by a huge majority of the House."

(Sri M. Kalyanasundaram rose in his seat.)

MR. SPEAKER :—" Sri Kalyanasundaram wants to make a personal explanation."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் காலத்திலே ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதாவது நான் கொண்டுவந்த குற்றச்சாட்டுகள் சம்பந்தமாக எனக்கு திருப்தி செய்யக்கூடிய முறையில் நான் அந்த fileகளையெல்லாம் பார்க்கலாம் என்று சொன்னார். ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மந்திரி அவர்களைப்பற்றி நான் லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு சொன்னது கிடையாது. என்னுடைய சகா ஸ்ரீ கோபாலன் அவர்களும் சொல்லவில்லை."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Nepotism (that was referred to) is as bad as corruption."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" It may be equal to that."

" . . . ஆனால் நாங்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டு வேண்டுதல் வேண்டாமை அரசியல் விருப்பு வெறுப்புபற்றிதான். நாங்கள் காங்கிரஸ் மந்திரிகளை அவதாராகப் பேசி வெற்றி அடைய விரும்பவில்லை. உண்மையில் பொறுப்பான கையெழுத்தில் சில சம்பவங்களைப்பற்றி சொன்னேன். அதைப்பற்றி பதில் கூறும் காலத்தில் நான் சூசகமாக கவுண்டர் என்று குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார். துர் அதிர்ஷ்டவசமாக சேலத்தில் அவர் பெயர் N. S. ராமசாமி கவுண்டர். கவுண்டர் என்று அழைத்துப் பழக்கமாதலால் கவுண்டர் என்று கூறினேன். நான் பிராமணர் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. திருச்சியில் பிராமணர்களே பிராமணர்களை எதிர்த்து மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பிராமணர் பிரச்சீனையையும் எழவில்லை. கவுண்டர் பிரச்சீனையும் எழவில்லை. இந்த மாதிரி விஷயங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சரியான முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். கனம் மந்திரி அவர்களை திருப்தி செய்வதற்காக அல்ல, பொதுமக்களை திருப்தி செய்வதற்காக இந்த விஷயங்களை விசாரிக்க கமிட்டி நியமித்தால் நியாயமான முறையில் நான் நிரூபிக்கத் தயார் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I want to say a word by way of personal explanation . . ."

16th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ It is already time. The hon. Member cannot make a speech.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Regarding the matter I have raised, I sincerely believe that grave injustice is done to Dr. Lilavathi in this affair. I have got facts before me. What the Hon. the Minister for Finance says is not correct. Some hon. Members of the Assembly belonging to the Congress including Sri Appu have represented this matter to the Hon. the Chief Minister. I invite the attention of hon. Members to the fact that if the Government are prepared to constitute a Committee consisting of Members of this House including the Congress Members, I am prepared to prove before this Committee that grave injustice has been done. There is something behind this appointment.”

MR. SPEAKER :—“ I wish to know whether the hon. Member, Sri S. Ramalingam, is withdrawing the cut motion. (After a pause.) I shall put the cut motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 74,72,900 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum of Rs. 74,72,900 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ The House will now rise and meet again at 3 p.m.”

The House then adjourned.

(After lunch—3 p.m.)

(2) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’ ”

[16th March 1954]

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ Mr. Speaker, Sir,
I move—

‘ That the allotment of Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—
District Administration and Miscellaneous be reduced by
Rs. 100.’ ”

3-02
p.m.

“ இன்றைய பகல் உணவு நேரம்வரையில் அரசாங்கத்தின் மத்திய நிர்வாகச் செலவைப்பற்றியும் அதற்குக் கொண்டுவந்த மான்யத்தைப்பற்றியும் விவாதித்ததில் விவாதம் சற்று காரசாரமாகவே நடந்தது. அதில் நான் குறித்த இரண்டொரு புள்ளி விவரங்களைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் சற்று விளக்கம் கூறும்வகையில் பதில் அளித்தபோதிலும் நான் குறிப்பிட்ட சில குறைகளை அவர் குறிப்பிடாமல் போய்விட்டார். அதைப்பற்றி நான் இப்பொழுது குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். நம் மத்திய நிர்வாகத்தின் செலவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற கருத்தைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். அதைக் குறைக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இவ்வளவு அதிகமான செலவை மத்திய நிர்வாகத்திற்கு செலவு செய்துவிட்டால் ராஜ்ய நிர்வாகம் பூராவையும் மிகுதியை வைத்துக்கொண்டு நல்ல வழியில் நடத்த முடியுமா என்ற கருத்தை மனத்தில் வைத்துத்தான் நான் பேசினேன். இன்றைய நிலையில் மூன்று கோடி ரூபாய்க்குமேல் இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் செய்வதற்காக செலவிடவேண்டும் என்ற அனுமதியை கனம் நிலவருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கோறுகிறார். இந்த மூன்று கோடி ரூபாயில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகுதியை தாலுகா ஜில்லா நிர்வாகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது நிர்வாகத்தின் அடிப்படை கிராம நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறுகிறதா என்று பார்க்கும்போது இந்த கிராம நிர்வாகம் சரிவர நடைபெற்றால்தான் இந்த ராஜ்யத்தின் நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறும் என்ற அபிப்பிராயம் பொதுவாக அரசாங்கத்தின் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் இருக்கிறது. அதில் எல்லோருக்கும் திடமான நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. இப்பொழுது கிராம நிர்வாகத்தின் சரித்திரத்தை கூர்ந்து கவனித்தால் ஆங்கிலேயர் இந்த நாட்டை ஆள ஆரம்பித்தவுடன் வரிகளை வசூலிப்பதற்கு ஓர் யந்திரத்தை ஏற்படுத்தி அதையே குறிக்கோளாகக்கொண்ட உத்தியோகஸ்தர்களையும் நியமித்தார்கள். அன்று நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களால், அதே அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதிகளை அனுசரித்துத்தான் இன்று வரையில் கிராம நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. அன்று ஆங்கிலேயன் ஆண்டுகொண்டிருந்த காலத்திய குறிக்கோள் வேறு, இன்று விடுதலை அடைந்த நாட்டின் குறிக்கோள் வேறு. இப்பொழுது ஜனநாயக முறையில் அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த குறிக்கோள்கள்கொண்டு இந்த அரசாங்கத்தில் கிராம அதிகாரிகள் எவ்விதம் பணியாற்றவேண்டும், அவர்களுடைய பொறுப்பு என்ன, அவர்களுடைய அந்தஸ்து எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்று இவைகளைப்பற்றி நமது அரசாங்கம் இன்று ஆராய தலைப்படவேண்டும். இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதனால் அவர்களுக்கு இரண்டொரு ரூபாய் சம்பளத்தில் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகச் சொல்லவில்லை. இவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தி 35 அல்லது 50 என்று கொடுத்தால் அதிகப்படியாக ஒரு கோடி ரூபாயாகும் என்று சொல்லலாம். அவர்களுடைய சம்பளத்தைமட்டும் உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தவேண்டும். இந்த கிராம அதிகாரிகள் எந்தத் தரத்தில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது கிராமத்தில் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களையும், கிராமங்களில் செல்வாக்குள்ளவர்களையும் திறமை வாய்ந்தவர்களையும், நாணயமாக வாழ்ந்துவருகிறவர்களையும்தான் கிராம அதிகாரிகளாக பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். சம்பளம் ஒன்றைமட்டும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைமட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது. அவர்களை தாலுகா அதிகாரிகளும் கலெக்டர்களும் நடத்தும் முறையில் அடிப்படையான மாறுதல் ஏற்படவேண்டிய

16th March 1954]

[Sri P. B. K. Rajachidambaram]

காலம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது. கணம் அமைச்சருக்கு நன்றாக தெரிந் திருக்கும். இந்த நிர்வாகத்தின் அடிப்படையில் கிராம அதிகாரிகளை மேல் அதிகாரிகள் நடத்தும் முறை மிக மிக கேவலமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் மாறுவேடம் தாங்கி வெளியே சென்று பார்த்தால் நன்றாக தெரியும். அப்படியும் அவர்கள் பார்த்திருந்தாலும் பார்த்திருக்கலாம். இவர் கள் அமைச்சர்களாக வருவதற்கு முன்பாக கிராம அதிகாரிகளை அவர்க ளுடைய மேல் அதிகாரிகள் எவ்வாறு நடத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந் திருக்கும். அப்படி தெரிந்திருந்தும் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக் கப் போகிறார்கள் என்பதை இந்த வெட்டுப் பிரேரேபீணக்கு பதில் சொல் வும்போது விளக்கி வைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். கிராம நிர்வாகத் தில் அடிப்படை மாறுதல் ஏற்பட்டாலொழிய இந்த நிர்வாகம் முன்னேற்ற மடையாது. சென்னையில் இருந்துகொண்டு எவ்வளவோ திறமையுள்ள அமைச்சர்களும் காரியதரிசிகளும் பெரும் திட்டங்களைப் போட்டாலும் கிராமங்களில் போய் அந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறதா என்பதை இந்த அரசாங்கம் உண்மையாக தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவிக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, ஆங்கிலேயன் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் எவ்வளவு சௌகரியமாக நக்க பிரிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த முறையில் பிரிக்கப்பட்டது. ஜில்லாக்கள் இன்னும் அதே முறையில் இருந்து வருகிறது. ஜில்லா நிர்வாகத்தில் பெரிய திட்டங்களை அங்குள்ள மேல் அதிகாரிகள் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கொண்டுவரவில்லை அந்த சமயத்தில் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான பொறுப்பும் வேலை யும் இருக்கின்றன. பல அதிகாரிகளுடன் நான் அடிக்கடி பழகி அவை களை கவனிக்க எனக்கு சந்தர்ப்பம் இருந்ததால் அதைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஜில்லா அதிகாரிகளில் கலெக்டர் ஒருவரை எடுத்துக் கொண்டால் பல திட்டங்களை வகுத்து சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு முடியவில்லை. அவர்கள் கமிட்டிக் கூட்டங் களுக்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கமிட்டிக் கூட்டங் களுக்கு அவர்கள் மாதத்தில் பதினென்று நாட்கள் செலவழிக்க வேண்டிய தாக இருக்கிறது. ரெவினியூ நிர்வாகத்தோடு மற்றும் மாஜிஸ்ட்ரேட் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கும் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் அவர்கள் பல துறைகளில் தங்களுடைய நிர்வாகத்தை கவனிக்கவேண்டி யிருப்பதால் அவர்களுடைய நிர்வாகத் திறமை குறைய எதுவாக இருக் கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து கூடுமானவரையில் குறைந்த அள வில் ஜில்லா விஸ்தீரணத்தைப் பிரித்து அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து அதற்கு ஒரு திட்டத்தை கொண்டுவருவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதைத் தவிர கிராம அதிகாரிகள் வசூல் செய்கிற பணத்தை கஜானாவிற்குக் கொண்டுவரப் போகும் இருசால் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதில் கிராம அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும் சில கஷ்டங்களை அரசாங்கத் தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவோ இல்லையோ தெரிய வில்லை. பல ஜமீன் கிராமங்களையும் இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட காரணத்தால் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் மணப்பாரை டிப்டி தாசிஸ்தார் ஏரியாவில் இருக்கும் கிராமங்களிலிருந்து சுமார் 75 மைல்கள் சென்று அதாவது குளித்தலைக்குச் சென்று அங்கு கஜானாவில் பணத்தை இருசால் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது சுமார் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு பனிரெண்டு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய கிராம தலைவாரி போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ் விதம் 75 மைல்கள் எடுத்துச்சென்று பணத்தை இருசால் செய்துவிட்டு வருவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டமும் பொறுப்பும் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனித்து இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் இதை கவனிக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியாது. கூடுமானவரையில் இருபது மைல் தொலைக்கு ஒரு கஜானாவை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய செலவையும் அரசாங்கம் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [16th March 1954]

“அது மட்டுமல்ல. இப்பொழுது தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் என்று நடத்தப்படும் விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை நடத்துவதில் இன்னும் அதிகமாக கிராமங்களையும் பிரக்காங்களையும் அதன்கீழ் எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக கட்டாரம்பங்களில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

3-10
p.m.

“Local Development Scheme கீழ் இந்திய அரசாங்கத்தின் மானியத்தில் உதவியைக்கொண்டு கிராமங்களுக்கு அத்தியாவசியமான பல சேவைகளை பூர்த்தி செய்துகொள்ள புத்திசாலித்தனமாக முன்வந்தாலும்கூட முடிவதில்லை. சென்ற ஆண்டில் அவர்கள் அவசரமாக அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அடுத்த ஆண்டும் கொண்டுவரப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்றுவதில் இருக்கக் கூடிய சிறு கஷ்டத்தை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனவரி மாதத்தில் என்னென்ன வேலைகளைச் செய்யலாமென்று கேட்டு ஒரு அறிக்கை வந்தது. அதோடு அவ்வேலைகள் எல்லாம் மாசுச் சந்தித்திருந்து முடிய வேண்டுமென்றும் உத்தரவு வந்தது. மாசுச் சந்தித்திருந்து முடிப்பது என்பது முடியக்கூடிய காரியமல்ல. அடுத்த ஆண்டாவது காலாகாலத்தில் அந்த உதவியைப்பெற்று வேண்டிய செலவுகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 3,98,05,600 ரூபாய்கள். இதில் கிராமாதிரங்களில் ரேடியோ போன்ற ஒலிப்பெருக்கிக் கருவிகளை வாங்கி அமைப்பதற்காக ரூ. 1,49,000 ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்த இலாகாவின் நிர்வாகத்திற்கு உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்திற்காக மட்டுமே கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘இது சரியா? அல்லது தப்பா?’ என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கவேண்டும். இது சரியானால் கிராமப் புளூத் தாரணத்திற்காகச் செலவிடப்படும் தொகையைவிட மிக அதிகமாக அதிகாரிகளின் சம்பளத்திற்காகச் செலவிடுவது நியாயமில்லையென்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளுக்காகப் பணம் செலவிடுவது தப்பு என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இவ்வளவு அதிகமாக செலவிடக் கூடாது என்பதே என் அபிப்பிராயம். அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்திற்கு ஏற்ப அவர்களிடமிருந்தும் வேலை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். தேவைப்படும் ஆட்களை மாததிரம் வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகச் செலவைக் குறைத்தால் அதனால் மீதமாகும் பணத்தையெல்லாம் ஜில்லாக்களில் நல்ல வகையில் செலவிடலாம். அந்த முறையில் செலவிட அரசாங்கம் முன் வரவும் வேண்டும். நேற்றைய தினம் நான் என்னுடைய பிரசங்கத்தில் காந்தியடிகள் சொன்னவற்றை குறிப்பிட்டிருந்தேன். அவற்றை நிதி மந்திரி அவர்களும் குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். மகாத்மா காந்தியடிகள் ‘நமது நிர்வாகம் கிராமங்களில் தான் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும்.’, என்று விரும்பினார்.

“கிராமங்களில் நமது சீர்திருத்தங்கள், அபிவிருத்திகள் முதலியன கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏற்பட்டு அவைகள் பின்னர் விரிவடையவேண்டுமென்பதே அவரது அவா. அந்த அடிப்படையில் ஏதாவது புதிய ஏற்பாடு துவக்கப்படுமென்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஏமாற்றமடைந்து நான் ஒரே இரவில் எல்லாவற்றையும் அபிவிருத்தி செய்யமுடியுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. சொல்லவழிமில்லை. இருந்தாலும் எல்லாக் கிராமங்களையும் அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்தோடு அடிப்படையில் ஏதாவது சீர்திருத்தம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றுதான் நான் விரும்புகிறேன். அதற்கு அடிப்படையாக கிராமங்களில், ஜில்லாக்களில் ஒரு நல்ல நிர்வாகம் ஏற்படுவதற்கான வழிவகைகளை, அவைகள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும். அவைகளுக்குத் தக்கபடி நிர்வாக முறையை நல்ல முறையில் மாற்றியமைக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவே நான் என்னுடைய வெட்டு பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.”

16th March 1954]

*SRI S. VADIVELU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதத்தில் இருக்கும் ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஜில்லா நிர்வாகத்திற்கென்று மூன்று கோடியே தொண்ணூற்றைட்டு லட்சத்து ரூபாயிரத்து அறுநூறு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை கிராமங்களில் ரோடுகள் போடுதல், கோட்டி, தேனி, பெரலிக்கோட்டை போன்றவைகள் வளர்த்தல், கிணறு வெட்டுதல், பட்டாண்மை சென்று திருப்பியவர்களுக்கு காலனி கட்டிக் கொடுத்தல், ஒலிபெருக்கிகள் அமைத்தல் போன்ற பல வசதிகளை செய்து கொடுக்கவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக பணம் ஒதுக்கியிருப்பது ரொம்பவும் அவசியம். ஆனால் இந்தப் பணம் நேரிடையாக மக்களிடத்தில் செலவு செய்யப்படுகின்றதே இல்லை. பெரும்பாலும் அதிகாரிகள் சம்பளத்திற்குப் போய்விடுகிறது. மேலும் கட்சி மனப்பான்மையோடு, ‘இந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரரை ஆதரிக்கவில்லை. ஆகையால் அங்கே தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தையோ, சமூக நல திட்டத்தையோ எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது’ என்ற கொள்கையையும் அவர்கள் யாராவது குடியிருப்பு மனை, குடி தண்ணீர் வசதி போன்றவற்றைச் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டால் அவைகள் யாவையும் செய்துகொடுக்க மறுப்பதும் சர்க்காரின் போக்காக இருக்கிறது. குறிப்பாக ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் அந்த மனப்பான்மையோடேயே நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி பல மனுக்கள் மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையென்று சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன். அதோடு கிராமாந்தரங்களிலுள்ள மக்களின் சேவைக்காக ஆங்காங்கே ரோடுகள் போடப்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. குறிப்பாகப் பார்த்தால் பெரும்பாலும் நிலப்பிரபுக்கள் இருக்கக் கூடிய இடம், பெரிய நிலச்சவரந்தார்கள் இருக்கக்கூடிய இடம், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இடம் ஆகிய இடங்களாகப் பார்த்துத்தான் ரோடுகள் போடுகிறார்களே தவிர சாதாரணமாக பொது மக்கள், குடிசையில் வாழக்கூடிய ஏழை மக்கள் ஆகியோர் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில்லையென்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“குறிப்பாக இன்றைய தினம் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டன. ‘அதனால் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? அச்சட்டத்தை அமுல் நடத்தக் கூடியவர்கள் எந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு விரோதமாகவே நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள்’ என்பதைப்பற்றி நான் சபையின் கவனத்திற்கு இரண்டொரு விஷயங்களைக் கொண்டு வருகிறேன். ஒரு பண்ணையில் பத்து ஆட்கள் இருந்தாலும், பன்னிரண்டு ஆட்கள் இருந்தாலும் இரண்டு ரூபாய் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டி சமரச அதிகாரிக்கு விவசாயிகள் மனுச் செய்து கொண்டால் போதுமென்று இருந்தது போக, இப்பொழுது சமரச அதிகாரியிடம் போகவேண்டுமென்றால் ஐம்பது ஆட்கள் இருந்தாலும் ஐம்பது ரூபாய்கள் ஸ்டாம்பு ஒட்டி அனுப்பவேண்டுமென்று செய்திருப்பது சரியல்ல. மேலும் ஒவ்வொரு மைலுக்கும் இரண்டண வீதம் பிரயாணக் செலவு அதிகம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி பலவிதமான செலவுகள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. ‘கைக்கு எட்டியது வாங்கு எட்டவில்லை’, என்பார்களே, அதைப்போல, விவசாயப் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தபோதிலும்கூட அதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடையாது. அவர்களுக்கும் சமரச அதிகாரியிடத்தில் மனுச்செய்துகொள்ள முடியாத வகையில் ஸ்டாம்பு செலவுகளை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மிராச்தார்களுக்கு சாதகமாக எப்படி இருக்கவேண்டுமோ அப்படித்தான் அதிகாரிகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஒரு சூழ்நிலையே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆறு மரக்கால் நெல் கிடைக்கவேண்டுமென்றால் 50 ரூபாய் செலவு செய்ய இந்தச் சட்டம் வழிவகுத்து இருக்கிறது. மறைமுகமாக இது மிக கடுமை என்பதை ரூபகப்படுத்துகிறேன்.

[Sri S. Vadivelu]

[16th March 1954]

“என்னுடைய தாலுகாவில் கிட்டத்தட்ட பதினைந்து கேஸ்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் திருட்டுக் குற்றங்களில்லை, கொலைக்குற்றங்களில்லை கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சிய குற்றங்களும் இல்லை. தங்களுடைய ஜீவாதார உரிமையைக் காத்துக்கொள்வதற்காக நியாயமான முறையில் விவசாயிகள் கூலி பெற செய்த ஒரு காரியத்திற்காக பல குற்றங்கள் அவர்கள் பேரில் சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டிய பங்கு வாரத்தை மிராச்தார்கள் சட்டப்படி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதற்காக விவசாயிகள் சமரச அதிகாரிகளுக்கு மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சமரச அதிகாரிக்கு காலத்தில் மகஜர் கொடுத்திருந்தும் கூட அவர் அதன் பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் காலதாமதம் செய்து விடுவதினால் பட்டினி கிடந்து விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குள் மிராச்தார்கள், நடட் விவசாயிகள் இருக்க அவர்களை விட்டுவிட்டு பக்கத்து ஊர் ஆட்களைக்கொண்டு நிலங்களை அறுவடை செய்து ஆரம்பித்தார்கள். அதைக்கண்டு கோபமடைந்து, பக்கத்து ஊர் ஆட்களை தங்கள் நிலங்களில் இறங்கி அறுவடை செய்க்கூடாது என்று சொந்த பண்ணை விவசாயிகள் தடுத்தால் அது குற்றமாகிறது. நாகை தாலுகாக்களில் இருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராச்தார்களுக்குச் சாதகமாக இந்த ஏழை விவசாயிகளைக் கைதி செய்து சிறையில் அடைக்கிறார்கள். இருநூறு விவசாயிகளுக்கு மேல் பலர் இது மாதிரியாக சிறையில் அடைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். சமரச அதிகாரிகளும் கூட இரண்டு மாதம் மூன்று மாதம் என்று சின்னச் சின்ன கேஸ்களுக்கு எல்லாம் கால தாமதம் செய்வதன் விளைவாக ஏற்படும் கஷ்டம் இது. பெரிய பெரிய நிலப்பிரபுக்களாகிய தேசிகர், வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் போன்றவர்களின் நலன்கள் கருதியே இம்மாதிரியாக காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக சொல்வேன். ‘எங்களுடைய உரிமையை நாங்கள் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டோம். எங்களுக்குச் சேரவேண்டிய வாரத்தை நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்கமாட்டோம்,’ என்று சொல்லுகிற ஏழை விவசாயிகள் சிறையில் பிடித்துப் போடப்படுகிறார்கள். போலீசாரும் ஏழை மக்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதில்லை. பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களின் நிலைமையைக் கருதி இந்த ஏழை பாட்டாளிமக்களையே மிகவும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே போனால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய செல்வாக்கும் கூட நாளைக்கு இருக்காது என்பதை நான் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். ‘இன்றைக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மட்டும் முன்னூறு விவசாயிகளுக்கு மேல் சிறையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்’ என்ற விஷயத்தை இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்பாக தோழர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நான் கனம் மந்திரி அவர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ‘மிராச்தார்கள் என்ன அரிச்சந்திரர்களா? அவர்கள் சொல்லுவதுதான் சத்தியமா? ஏழை விவசாயிகள் சொல்வது எல்லாம் பொய்யா? எதற்காக மிராச்தார்களை அரிச்சந்திரர்கள் போலவே எண்ணிக்கொண்டு, மிராச்தார்கள் சொல்வதை எல்லாம் நம்பி ஏழை விவசாயிகளை போலீஸ்காரர்கள் மிகவும் துன்பப்படுத்தி வருகிறார்கள்?’ என்பவற்றிற்கு எல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சாவூர் பண்ணையார் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தவுடன், ‘பூசல் தீர்ந்தது புதுயுகம் பூத்தது,’ என்றெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லி வரவேற்பளித்த மிராச்தார்கள் இன்றைக்கு ‘எப்படி எப்படி அந்தச் சட்டத்தை மீறலாம், எப்படி எப்படி அதிலுள்ள ஷரத்துகளையே உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு ஏழை விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றலாம்,’ என்றெல்லாம் சதித் திட்டம்போட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக இதைப்பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிட்டிபோட வேண்டுமென்று நாங்கள் பலமுறையும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். சர்க்கார் இதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும். நிலப் பிரபுக்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எதிராக போலீஸ்காரர்களை உபயோகப்படுத்தாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். சமரச அதிகாரிகள் கொடுக்கும் தீர்ப்பை நிலப்பிரபுக்கள் அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த போலீஸ் படகை உபயோகிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில்

16th March 1954]

[Sri S. Vadivelu]

சமரச அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கும் தீர்ப்புப்படி விவசாயிகள் நடந்து கொள்ள மறுத்தால் உடனே ஏழை விவசாயிகளை மாத்திரம் கைது செய்து சிறையில் கொண்டு போய் அடைப்பதற்கு போலீஸ் படைகள் முன் வந்துவிடுகின்றன. இன்றைய தினம் குறிப்பாகப் பார்த்தால் பல தகராறுகள் சமரச அதிகாரிகளிடமிருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அவர்களும் தீர்ப்பைக் கொடுக்காமல் காலதாமதம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதற்குள் பூராவும் ஏழை விவசாயிகள் பலர் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக வலிவலம், வாஞ்சூர் போன்ற ஊர்களிலிருந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான கொடுமை நடந்துகொண்டுபோய் ஜில்லாக்களிலே நிர்வாகம் ஊழல்பட்டுப்போனால், அதனால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுமென்று என்னை சொல்ல முடியாது. தனக்கு இழைக்கப் படும் அநீதிகளைத் தாங்கமுடியாது, ஆத்திரம் அடைந்து கிராமவாசிகள் வயிற்றெரிச்சலோடு, ‘ஏ, ஐயனாரே, இவ்வீன நீ தான் கேட்கணும். இவன் எனக்குச் செய்யும் தீமைக்கெல்லாம் பதிலாக நீதான் இவனுக்கு கூலி கொடுக்கணும்,’ என்று ஐயனார் கோவிலில் மணிகேள்வாரி இறைப்பதைப் போல, நானும் வயிற்றெரிச்சல் தாளமாட்டாமல் இந்த அசெம்பிளியிலே வாரி இறைக்கும் சொற்கள் வீசுகப்போகாதவாறு சர்க்கார் உடனடியாக இந்தக் குறைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுடைய துன்பத்தைத் துடைக்க முன்வராவட்டால் நாட்டில் பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்படுமென்பதையும் சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதை அலட்சியம் செய்யக்கூடாது. உடனடியாக பெரும்பாலான விவசாய மக்களைக் காப்பாற்றத்தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI N. C. RAMASAMI KANDER :—“கனம் உதவி சபா 3-20
நாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ, மந்திரி அவர்கள் p.m.
சபையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்ய கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதில் கிராம அதிகாரிகளுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கி இருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் கிராமங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. கிராமங்களில் வேலை செய்யும் கிராமக் கர்ணம், மணியக்காரர்கள், தோட்டிகள் இவர்கள் தான் அடிப்படையாக இருந்துகொண்டு, சர்க்காருக்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு எந்தப் புள்ளி விவரங்கள் வேண்டுமென்றாலும், அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய இந்தக் கிராம அதிகாரிகள்தான் மெய்யாகவோ, பொய்யாகவோ தயாரித்துக்கொடுக்கிறார்கள். எந்த ஒரு விவரம் வேண்டுமென்றாலும் கிராம அதிகாரிகள்தான் எடுத்துக்கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று பல தடவைகள் மகாநாடுகளைக் கூட்டியும், தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். மணியக்காரர்களில் ஒரு சிலர் பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம், செல்வந்தர்களாகவும் இருக்கலாம். அவர்களைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஒரு சிலர், மணியம் என்ற அதிகாரத்தையும் அவர்கள் கைக்கொண்டு அதிலே பிழைக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் 18 ரூபாய் சம்பளமானது அவர்களுக்குப் பதினைந்து நாட்களுக்குக்கூட போதாத நிலைமையில் இருக்கிறது. சர்க்காருக்குச் சில தகவல்களைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் அந்த அதிகாரிகள் இருந்த போதிலும்கூட அவர்களுக்குச் சம்பளம் போதாமல், உற்சாகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள்.

“கிராமங்களுக்கு சில போலீஸ் அதிகாரிகளோ, அல்லது மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரிகளோ என்று இந்தக் கிராமாதிக்காரிகளுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோரும்போது அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய உற்சாகமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். நமக்குத்தான் சம்பளம் போதவில்லையே, மகாநாடு கூட்டி பல தடவைகள் நம்முடைய குறைகளைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறியும் நமக்கு வேண்டிய உதவிகளைச்

[Sri N. C. Ramasami Kander]

[16th March 1954]

செய்யவில்லை என்ற ஒரு எண்ணத்தில் அவர்கள் மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சுருசுறுப்புக் காட்டாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் வேலை செய்யும் கர்ணம் மாதம் பூராவும் வேலை செய்தால் அவனுக்கு ரூ. 22 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. பத்து விவசாயிகள் தர்க்காஸ்து மனுபோட்டு விட்டால் அந்தப் பத்து மனுக்களை அந்தக் கர்ணம் பூர்த்தி செய்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும். அதிலும் ஒரு 100 மனுக்கள் வரை வந்துவிட்டால் அவைகளைப் பூர்த்தி செய்து தாசில்தாருக்கு அனுப்பினால் திரும்பவும் சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்து காட்டுவதற்கும், இவர்களுடைய உதவி தேவையாக இருக்கிறது. இது போன்ற எவ்வளவோ வேலைகளை கிராம அதிகாரிகள் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. இருபத்தி இரண்டு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு சர்க்காருக்குச் செய்யவேண்டிய வேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இந்தச் சம்பளத்தில் அவர்கள் கஷ்டமான நிலைமையில் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே கிராம அதிகாரிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயக் கடன் வேண்டுமென்று தாலுகா அதிகாரிகளுக்கு விவசாயிகள் மனுக்கள் கொடுத்தால் சீக்கிரமாக பணம் வருவது கிடையாது. தாசில்தார்கள் அக்கறை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார், விவசாயிகளின் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வேண்டுமென்று கேட்கும்பொழுது தாமதம் இல்லாமல் கொடுப்பதற்கு தாசில்தார்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டம் சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன் வருஷம் நடந்துகொண்டிருந்த பிரக்காவுக்கு அடுத்துள்ள பிரக்காவை இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. போக்கு வரத்து வசதியாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது விஷயமாக சீர்கேடாக உள்ள பிரக்காக்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மத்ய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுத்துள்ள பணத்தில், கிராம ரோடுகள், மற்றுமுள்ள பாசன வசதிகள் இவைகளைச் செய்வதற்கு கிராம ஜனங்கள் முதலிலேயே ஒரு பிரேரேபணையைக்கொண்டு வந்தார்கள். பாதிப்பணம் ஜனங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. கால் பாகம் பணம் கொடுத்தால் போதும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் பாதித் தொகை கூட ஜனங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, கால் பாகமாகச் செய்து மத்திய சர்க்கார் பணத்தை ரோடு போன்ற வேலைகளுக்கு கொடுத்துதவவேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமாய்ச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா போர்டு நிர்வாக சம்பந்தமாக இப்பொழுது நான் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

DEPUTY SPEAKER :—“அதைப்பற்றி இந்த மான்யத்தில் நீங்கள் பேசமுடியாது.”

***SRI N. C. RAMASAMI KANDER :—**“கிராமத் தோட்டிகள் இருசால் சம்பந்தமாக இருபது முப்பது மைல் போகவேண்டி இருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதி இல்லாததினால் அவர்களுடைய நிலைமை ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. வாய்தா சம்பந்தமாக இருசால் செய்வதற்கு அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் செல்லவேண்டி இருக்கிறது. அவர்களுடைய போக்குவரத்துச் செலவுகளுக்கு ஒரு சில உதவிகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

3-25 *SRI A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ப.ம. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல

16th March 1954]

[Sri A. Veloo]

ஆசைப்படுகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகமானது பிரதேச மொழிகளில் நடத்தப் படுமானால், அங்குள்ள மக்கள் அதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு, ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மனு எழுதுவதில் அவர்களுக்கு சிரமம் இருக்காது. இப்பொழுது மனு எழுத வேண்டுமானால், பழைய மாதிரியே ஆங்கிலத்தில் எழுதினால்தான் ஜில்லா அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அந்த மனுக்கள் சரிவர கவனிக்கப்படுவதில்லை. ஆங்கிலம் தெரியாத கிராம மக்கள் ஒரு மனு எழுதியனுப்ப வேண்டுமானால், கிராமத்திலிருந்து அவர்கள் பல மைல் தூரம் சென்று, ஒரு எழுத்தாளரைக்கொண்டு மனு எழுதி அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படி எழுதும்போது, அவர் முதல் மந்திரியிலிருந்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வரையிலும் ஒரே விஷயத்தைப்பற்றி மனு எழுதி, அவை களையல்லாம் ரிஜிஸ்தர் தபாலில் அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லி, பல மனுக்களை டைப் செய்து வரிசையாக அனுப்பச் செய்து விடுகிறார்கள். மனுக்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டால்தான், அவைகள் ஒழுங்காக கவனிக்கப்படுகின்றன என்பது அவர்களின் எண்ணம். உண்மையும் அதுவே. அப்படி எழுதியனுப்பப்பட்ட மனுக்களுக்கு பதில் பல மாதங்கள் கழித்தோ, பல வருஷங்கள் கழித்தோ வந்தாலும், அந்த பதில்களும் ஆங்கிலத்தில்தான் வருகின்றன. அதை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, மறு படியும் நகரப் புறங்களுக்குச் சென்றுதான் அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராம மக்களுக்குப் பலவிதமான செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தச் செலவைத் தவிர்ப்பதற்கு ஜில்லா நிர்வாகத்தை அந்தந்த பிரதேச மொழிகளிலேயே நடத்தினால்தான் குடி மக்களுக்கு நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன். ஆகையால், தமிழிலேயே (பிரதேச மொழியிலேயே) ஜில்லா நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு மனுச் செய்துகொண்டால் அவைகளுக்குப் பதில் கூட கிடைப்பதில்லை. மந்திரி அவர்களுக்கு மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் ஏதாவது மஜர்கள் கொடுத்தால்கூட அவைகளுக்குப் பதிலே கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதேபோல் கிராமங்களிலே யுள்ள மக்கள் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு எழுதியனுப்புகின்ற மனுக்களுக்கும் பதிலே கொடுப்பதில்லை. ஆகையால், ஜனங்களுடைய இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு இது விஷயத்தில் தக்க உத்தரவுகளைச் சர்க்கார் அனுப்பி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அந்தந்த பிரதேச எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கொண்ட ஜில்லாக் கமிட்டிக் கூட்டங்கள் நடந்து, தீர்மானங்கள் எழுதப் பட்டு, வாசிக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அவைகள் எட்டாளிலே நின்று விடுகின்றன. அந்தக் கமிட்டிக் கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படக் கூடிய தீர்மானங்கள் அமல் நடத்தப்படுவதில்லை. சில கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்குச் செல்வதற்குக்கூட பிரயாணப் படி கொடுக்கிறார்கள். இப்படி எல்லோரும் கூடி நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள் அமல் நடத்தப்படுவதில்லையென்று சொன்னால், எத்தனை தீர்மானங்கள்தான் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் என்ன பயன்? ஆகையினால், அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய தீர்மானங்கள் உடனுக்குடன் அமல் நடத்தப்படவேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருடைய நல்லெண்ணத் தையும் நடை முறையில் அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் Harijan Welfare Department ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த Department-களில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் பெரும்பாலான இடங்களில் ஹரிஜனங்களுடைய நன்மையைக் கவனிப்பதில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அவர்கள் நல்ல முறையிலே ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். ஹரிஜனங்களுடைய குறைகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டுமானால், கூடுமான வரையில் தகுதி வாய்ந்த ஹரிஜனங்களையே ஜில்லா உத்தியோகஸ்தர்க்காக நியமனம் செய்வது நலமாயிருக்கும். அப்படி தகுதி வாய்ந்தவர் கிடைக்கா

[Sri A. Veloo]

[16th March 1954]

விட்டால் ஹரிஜனங்களின் மீது இரக்கம் கொண்டவர்களும் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும் சர்க்காரினால் நல்லெண்ணத்தை பூர்த்தி செய்யக்கூடியவர்களுமான அதிகாரிகளையே நிர்மிகக் வேண்டும். வேலியே பயிரை அழிப்பது போல இல்லாமல் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒரு Department-ம் ஏற்படுத்தி அதற்காக பணமும் ஒதுக்கியிருக்கும்பொழுது, அதில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்காமல் இருக்கப் பர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதும் சர்க்காருடைய கடமையல்லவா?

“நம் தமிழில் நாட்டில் மன்னர்களால் கட்டப்பட்ட அநேக கோயில்கள் இருக்கின்றன. மன்னர்கள் அந்தக்கோயில்களின் நிர்வாகத்துக்காக ஏராளமான பணத்தையும் நிலத்தையும் மான்யமாக வைத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அவைகளின் நிர்வாகம் ஒரு சிலர் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதால், கோவில்களால் நன்மை அடைய முடியாமல் மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோவில் நிலங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு நேரடியாக குத்தகைக்கு விடுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்கள் குடியிருக்கும் இடங்களை விட்டு அவர்களை அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள். அவர்கள் இருக்கக்கூட இடமில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொல்லையில்லாமல் அவர்கள் குடியிருக்கும் இடங்களை அவர்கள் எப்பொழுதும் குடி இருப்பதற்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்ற முள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கும் அவர்கள் பயிர் செய்கின்ற நிலங்களை அவர்களுக்கே குடிக்குத் குத்தகைக்கு குறைந்த குத்தகைக்கு கொடுக்கும் படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயம் செய்யத் தகுதி வாய்ந்த புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்ற ஏழைகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இருந்துங்கூட, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஜில்லா உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களுக்கு கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனுக்கள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால் புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்ற ஏழை ஜனங்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஏழைகளுக்கு துன்பம் ஏற்படாமலிருப்பதற்கும் அவர்களை பாதுகாப்பதற்கும் போலீஸ் இருக்கிறது. ஆனால் பழைய ஏகாதிபத்திய காலத்தில் நடந்து கொண்டமாதிரிதான் இப்பொழுதும் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பணக்காரர்களுக்குத்தான் உதவி செய்ய போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் நினைக்கும்படி ஏழை ஹரிஜனங்களும் மற்றவர்களும் போலீஸிடம் தங்கள் குறைகளைச் சொன்னால் அதை அவர்கள் கவனிப்பதில்லை.”

DEPUTY SPEAKER :—“போலீஸைப் பற்றி போலீஸ் மான்ய விவாதத்தின்போது பேசலாம். நாம் இப்பொழுது ஜில்லா நிர்வாக மான்யத்தில் இருக்கிறோம்.”

SRI A. VELOO :—“ஜில்லா நிர்வாகத்தில் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டும் அடங்கினதுதானே !”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, the Collector is the executive head of the Government in the district. He is in charge of the local Police in the district. It is so stated in the Government document supplied to us. I humbly invite the attention of the Deputy Speaker to that fact.”

DEPUTY SPEAKER :—“The Collector is not the head of the Police administration. The District Superintendent of Police is the head of the Police administration in the district.”

16th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ எந்தெந்த டிபார்ட்மெண்டில் எந்தெந்த விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் பற்றி போலீஸ் மான்ய விவாதத்தின்போது பேசிக்கொள்ளலாம்.”

SRI A. VELOO:—“ விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளை போலீஸிடத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டால் . . . ”

DEPUTY SPEAKER:—“ எந்த மான்யத்தில் பேசுகிறோம் என்று கனம் அங்கத்தினர் தெரிந்துகொண்டு பேசினால் நல்லது.”

SRI A. VELOO:—“ ஜில்லா Administration and Miscellaneous-என்ற தலைப்பில் இவைகளெல்லாம் அடங்கியவைகள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ விவசாயிகளுடைய குறைகளைக் கவனிக்காமல் போலீஸ் விவசாயிகளை அடித்துத் துன்புறுத்துகிறார்கள்.

“ பொது சுகாதாரமுறை கிராமங்களில் சரியாக அமல் நடத்தப்படவில்லை. பொது சுகாதார அதிகாரிகள் கிராமங்களிலுள்ள சேரிகளுக்கு நேராகச் சென்று அவைகளைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ சர்க்கார் வரவு செலவு திட்டத்தில் 33,600 ரூபாய் வாடகைக் காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஜில்லா முழுவதிலும் உள்ள ஹரிஜன வெல்பேர் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சொந்தக்கூடங்களே கிடையாது. வாடகைக்காக ஆண்டுதோறும் பெருவாரியான பணத்தை செலவு செய்யும் சர்க்கார் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சில கட்டடங்கள் வீதம் கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலம் வாடகை செலவும் குறையும், பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துவதற்கும் நல்ல கட்டடங்கள் அமையும். ஆகவே ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைக்காக சர்க்கார் சில பள்ளிக்கூடங்களையாவது நல்ல முறையிலே கட்டி நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

***SRI M. P. PERIYASAMI:**—“ கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டுവെந்துள்ள மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது ஜில்லா நிர்வாக மான்யத்தில் சில குறைகளை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் பல கோவில்கள் இருக்கின்றன. அந்தக்கோவில்களுக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் குறைந்த குத்தகைக்கு கொடுத்தால் அவர்கள் உழுது பயிரிட்டு முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வசதியாயிருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 3-30 p.m.

“ இரண்டாவதாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு முக்கியமாக ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சேலம் ஜில்லா ஆத்தூரில் இந்தமாதிரி 3,000, 4,000 ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆவ்விடம் கலெக்டராக இருந்த ஸ்ரீ துரைராஜ் அவர்கள் அந்த நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தமாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ இப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் ஏதோ சில கோவில்களில்தான் ஓர் இரண்டு பேர் ஹரிஜன தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லாக் கோவில்களிலும் ஒரு ஹரிஜன தர்மகர்த்தா இருந்தால் தீண்டாமைகூடி

[Sri M. P. Periyasami]

[16th March 1954]

ஒழிப்பதற்கு வசதியாயிருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்கு மரியாதையும் இருக்கும் ஜாதி இந்துக்கள் அந்த இடத்துக்கு வரும்பொழுது தீண்டாமை ஒழிய இடமிருக்கிறது. ஜனங்களுடைய மனமும் மாறுகிறது.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்காக 3, 4, சீட்டுகள் தான் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறன. இப்பொழுது வரப்போகும் புதுத் தேர்தலுக்கு முன்பாவது ஜனத்தொகை வீதாச்சாரப்படி ஹரிஜனங்களுக்காக அதிகமான சீட்டுகள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக மோகனூர் பஞ்சாயத்து ஏற்பட்டகாலத்திலிருந்து அங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு இரண்டு சீட்டுகள் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் பலரின் சூழ்ச்சியால் ஒன்றாக செய்துவிட்டார்கள்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Local Administration மான்யத்தில் பஞ்சாயத்தைப்பற்றி பேசலாம். அதைப்பற்றி ஜில்லா நிர்வாக மான்யத்தில் பேச இடமில்லை.”

***SRI M. P. PERIYASAMI :—**“கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடம் ஹரிஜனங்கள் குறைகளை தெரிவித்தால் அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீப், இவர்கள் ஹரிஜனங்களிடத்தில் நல்ல எண்ணமில்லாமல் சிலர் அவர்களுக்குப் பாதகமாக குறிப்பு எழுதி அனுப்புகிறார்கள். ஜில்லா கலெக்டர், மந்திரிகள் வரைக்கும் போனால் கூட கடைசியில் கணக்குப் பிள்ளை எழுதிய தீர்ப்புதான் நிற்கிறது. ஆகையால் இவர்கள் எழுதிய குறிப்புகளை ஜில்லா கலெக்டரும் மந்திரிமார்களும் திரும்பவும் நல்லதா கெட்டதா என்று பரிசீலனை செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு சாதகமாக உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கவேண்டும்

3-40
p.m.

“உத்தியோகஸ்தர்களிலும் ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களால் உத்தியோகத்தில் உயர்ந்து வரமுடியவில்லை. அப்படி வருவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு மேல் இருக்கும் அதிகாரிகள் அவர்களை சப்போர்ட் செய்வேண்டும். மேலதிகாரிகள் ஹரிஜனங்கள் திறமை வாய்ந்தவர்கள் என்று சொன்னால் தான் ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களால் உயர வர முடியும். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடையக் கூடாது என்ற எண்ணம் சிலருக்கு இருப்பதால் அவர்களுடைய கான்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்டில் அவர்கள் சரிவர எழுதுவதில்லை. அதனால் அவர்களால் உத்தியோகங்களில் முன்னேற்றமடைய முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷம் இருந்தால் போதும் என்று தெரிந்து அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்கும் வழியைத் தேட வேண்டும். மேல் இருக்கும் ஜாதி ஹிந்து அதிகாரிகள் அவர்கள் ப்ரமோஷன் அடையக் கூடாது என்று அவர்களுடைய கான்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்டில் சரியாக எழுதுவது இல்லை. இந்த முறையில் இருக்கும் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர் உத்தியோகத்தில் லாயக் கில்லை என்று சொன்னால் அவரை டிஸ்மிஸ் பண்ணுவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ப்ரமோஷன் இல்லாமல் தடுத்து வருவது என்றில்லாமல் அதற்குத் தக்கபடி சட்டத்தை திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“உத்தியோகங்களில் கலெக்டர்கள் உள்பட ஹரிஜனங்களுக்கு சரியான படி பிரதிநிதித்வம் கொடுப்பது இல்லை. ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்கள் ரொம்பவும் சொல்பமாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் முன்னேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். 15 வருஷ சர்வீஸ் ஆகியும் அநேகம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் ப்ரமோஷன் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் அதே நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு வந்த 2 அல்லது 5 வருஷங்களில் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு உயர்ந்த பதவி கிடைத்து அவர்கள் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் டியூட்டி சூப்பிரண்டெண்டெண்ட்டாகவும் இருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நான்கள் எல்வோரும் ஏதாவது குறைகளை எடுத்துத் தெரிவித்தால் அதைப் பற்றி எங்களுக்கு பதில் கொடுப்பது இல்லை. அந்தக் காரியம் பரிசீலனை

16th March 1954] [Sri M. P. Periyasami]

செய்யப்பட்டது அல்லது அந்தக் காரியத்தை செய்ய முடியாது என்று உத்தியோகஸ்தர்கள் எங்களுக்கு பதில் கொடுப்பது இல்லை. பதில் கொடுத்து வந்ததான் எங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு அதை நாங்கள் தெரியப்படுத்து முடியும். அதாவது மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொன்னோம். அரசாங்கம் உடனே அதை கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லலாம். அதற்குமேல் எங்களால் ஆவன செய்யமுடியும் என்பதை நாங்கள் சொல்லுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். எங்களைப்போலுள்ள எம்.எல்.ஏ.க்கள் மனுக் கொடுத்தால் ‘உண்டு’ அல்லது ‘இல்லை’ என்பதை அறிவிக்க வேண்டும். நமது சட்டசபையில் கூட ஒரு மானியம் வருகிறது. அதன் ரிபோர்ட்டை பார்க்கிற காலத்தில் கூட தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் இப்படிப்பட்ட தாய் பாஷையில் எழுதிக் கொடுத்தால் அதை எடுத்துச் சொல்ல வசதியாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக காவேரி ஆற்றில் வெள்ளம் வரும் காலத்தில் கரையை உடைத்துக் கொண்டு போகிறது என்று ஒவ்வொரு பட்டினத்திலும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடமும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் சமார் மூன்று தடவைகளாக எம். எல். ஏ. வாக வந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு தடவைகளிலும் பட்டினத்தில் இதைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கு இஞ்சினியர் வந்து எந்த விதமான பரிகாரமும் கொடுக்கவில்லை. இஞ்சினியர் இரண்டு மூன்று தடவை பார்த்தும் இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் மராமத்து மந்திரியாக இருந்த போது அவரும் இஞ்சினியரிடம் சொல்லி இருக்கிறார். அதற்குப் பிறகும் இஞ்சினியர் வந்து ஒரு பரிகாரமும் கொடுக்கவில்லை. ஆற்றங்கரையில் லட்சக்கணக்கான மரங்கள் விழுந்துவிட்டன. இரிகேஷன்களுக்கு லாயக்கான பல இடங்களை ஆறு அரித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. மோகனூர் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய தழை, மரம், நாணல், முதலியவை குறைந்து அதனால் அதிகமான சேதமும் ஏற்பட்டு விட்டது. இப்படிப்பட்ட இடங்களை எடுத்துச் சொல்லி வந்தால் அதை அதிகாரிகள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்தகைய முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. K. SUBBIAH :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றிய மான்யத்தைக் குறித்து சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக ஒரு ஜில்லாவில் நடக்கக்கூடிய கோர்ட்டு விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டால், இரண்டு விதமாக அங்கு தீர்ப்புகள் அளிக்கப்படுகின்றன. நூற்றுக்கு எழுபத்திலொன்று சத வீதம் ஜனங்களுக்கு விரோதமாக தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டும், பாக்கி இருபத்திலொன்று சத வீதம் நியாயமாகவும் தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், தஞ்சை ஜில்லாவில் இரண்டு ஆண்டுகளாக தனியாக சுயேச்சையாக இரண்டு கோர்ட்டுகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதாவது ஒன்று சமரசக் கோர்ட்டு, இரண்டாவது ரிவினியூ கோர்ட்டு. விவசாயிகளுக்கு சமரசம் செய்வதற்காக ஒரு கோர்ட்டும், நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கோர்ட்டுகளில் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்புகள் கொடுத்தால் அதை அமுல் நடத்துவதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இதைச் சொல்லும் போது அங்குள்ள அதிகாரிகள் அதாவது இந்தத் தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்தக்கூடிய ஸ்தல அதிகாரிகளாகிய போலீஸ்காரர்கள் அங்குள்ள மிராசதாரர்களை பாதுகாப்பதற்காகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் மக்களுக்கு சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் தரப்பில் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களேதவிர அவர்கள் பொது ஜனங்களுடைய விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் எல்லோரும் போலீஸ்காரர்களையே குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறதேதவிர, போலீஸ்காரர்களின் தவறான நடத்தைகளை கண்டித்து கிடையாது. சமரச கோர்ட்டு மிராசதாரர்களுக்கு சாதகமாக தீர்ப்புக் கொடுத்தால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கும் அமுலாக்குவதற்கும், பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்,

[Sri A. K. Subbiah]

[16th March 1954]

ஆனால் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்புக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு சாதகமாக இருப்பது இல்லை. அந்தத் தீர்ப்பை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஒரு விவசாயி கேட்டுவிட்டால் அவன் அந்த கிராமத்தில் இருக்க முடியாது. அவ்வாறு ஒரு விவசாயிக்கு சாதகமாக தீர்ப்புக் கொடுத்து அவன் அந்தநிலத்தில் சாகுபடி செய்வேன் என்று சொன்னதற்கு அந்த விவசாயியை அழைத்துக்கொண்டு போய் பயமுறுத்தி மிரட்டி விவசாயம் செய்தால் கேஸ் கொடுப்பேன் என்று அவனை போலீஸ் லாக்கப் பிஸ் வைத்து அடித்து நிலத்திலிருந்து வெளியே எழுதி வாங்கிவிடுகிறார்கள். மிராசுதாரர்களுக்குச் சாதகமாக போலீஸ்காரர்கள் ரௌடிகளையும் சேர்த்துக் கொண்டு, பாபநாசம் தாலுகா ஹரித்துவாரமங்கலம் கிராமத்தில் இந்த மாதிரி ஒரு மிராசுதாருக்கு சாதகமாக நடராஜ மழவராயர் என்ற விவசாயி மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு அவர் சாகுபடி செய்த நிலத்தை அறுவடை செய்து விட்டார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய சப் இன்ஸ்பெக்டர் இம்மாதிரி செய்திருக்கிறார். அதைப் பற்றி அங்குள்ள சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டருக்கு மனு கொடுத்துப்பட்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான நியாயமும் கிடைக்கவில்லை. எப்படியாவது அவர்களுடைய குட்டுகள் வெளிப்பட்டு அம்பலமாகிவிடும் என்ற காரணத்தால் அந்த விவசாயி திருடி விட்டான் என்று சொல்லி அவன் பேரில் கேஸ் தொடரப்பட்டு இருக்கிறது. இம்மாதிரியாக பல இடங்களில் நடந்து வருகிறது. நியாயமாக கேஸ்களில் தீர்ப்பு வழங்கப்படாவிடும் அந்தத் தீர்ப்பை அமுலுக்குக்கொண்டு வரும்போது அங்கு இருக்கக் கூடிய ஸ்தல அதிகாரிகள் சரியான முறையில் நடந்து கொள்வது இல்லை.

“அடுத்தபடியாக இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தில் தேவஸ்தானங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தேவஸ்தானத்திற்கும், கோயில்களுக்கும் பல டிஸ்டிக்டியையும் எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீசர்களையும் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீசர்களை நியமித்திருப்பதால் கிராம நிர்வாகத்தைக் கெடுத்துவிடுகிறது. உண்மையாக இந்த எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீசர்கள் சாக்காருடைய ஆபீசர்களாக நடந்து கொள்வதில்லை. மிராசுதாரர்கள் விவசாயிகளிடம் எப்படி நடந்து கொண்டு வருகிறார்களோ, அதைப் போலவே இந்த எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீசர்களும் விவசாயிகளிடம் நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளைக் கட்டி வைத்து அடிப்பதும், அவர்களுக்கு அபராதம் போடுவதும் இம்மாதிரியான மோசமான செய்கைகளை எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீசர்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். கோயில்களுக்குள்ள நிலத்திலிருந்து வரும் நெல்லை இந்த ஆபீசர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து ஜனவரிமீ 15ந் தேதிக்குள் வாங்கி அதை பிளாக் மார்க்டெட்டில் விற்று கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். பிறகு வியாபாரம் செய்யும் வேறு இடத்திலிருந்து நெல்லை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதை அதிக விலைக்கு விற்று அதன் மூலமாக தங்களுக்கு லாபம் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். விலையை நிர்ணயம் செய்யும் போதுதான் நெல்லை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அவர்கள் அதை விற்று வருகிறார்கள். ஆகையால், கோவில் கிராமங்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்வதுகிடையாது. கோவில் சொத்துக்களை அவர்கள் துர்விநியோகம் செய்து வருகிறார்கள். அதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

3-50 p.m. “முதியோர் பள்ளிக்கூடம் நடத்துவது பற்றி இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதியோர் பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதற்கு ஆங்காங்குள்ள கிராமங்களிலுள்ள பொதுக்கட்டடத்தில் நடத்தப்படுகிறது என்று கேட்டால் உண்மையில் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். என் தொகுதியிலுள்ள மாராச்சேரியில் இரண்டு வருஷங்களாகப் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் எந்தவிதமான ஏற்பாட்டையும் செய்யவில்லை. கல்வி அதிகாரிகளை நேரில் போய்க் கேட்டாலும் அவர்கள் பணமில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கே பார்த்தால் அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கிராமங்கள்தோறும் முதியோர் பள்ளிக்கூடம் திறக்கவேண்டும். மாடு அடைக்கும் பவுண்டு களைப் பற்றி ஒரு விஷயம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம்

16th March 1954] [Sri A. K. Subbiah]

பார்த்தால் சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுடைய, மத்தியதர வகுப்பினர் களுடைய ஆடுமாடுகளை ஒட்டிக்கொண்டு போய் இந்தப்பட்டியில் அடைத்து விடுகிறார்கள். பெரிய மிராஸ்தாரருக்கு யார்யார் எதிராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய ஆடுமாடுகளை எல்லாம் பிடித்துக்கொண்டு போய் அடைத்து விடுவதற்கும் சாத்தியமாக இருக்கிறது. அதிகப்பணம் வேறு வருலிக்கப் படுகிறது. இன்னும் மற்றொரு சட்டம் கூட அதற்காகக் கொண்டு வரப் போவதாகத் தெரிகிறது. அதை எடுத்து விரும்படியாக சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இம்மாதிரியான முறைகளை செய்துகொண்டே யிருந்தால் ஜில்லாவிலுள்ள நிர்வாகம் சீர்கெட்டுப்போகும். மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் செய்யமுடியாது என்பதே எங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

“இம்மாதிரியான குறைகளை எல்லாம் ஜில்லா அதிகாரிகளிடத்தில் போய் சொல்லலாமென்று போனாலும் கூட அவர்கள் பேட்டிகொடுக்க மறுத்து விடுகிறார்கள். அல்லது பேட்டி கொடுப்பதாயிருந்தாலும் மணிக்கணக்கில் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படியாக நேரிகிறது. நாநாறு, ஐந்தாறு, ரூபாய்க்குள்ளேயே செலவு செய்து மராமத்து செய்யக்கூடிய வசதிகளைச் செய்யக்கூட அவர்கள் மறுத்து விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக நீர்ப்பாசன சம்பந்தமாக நாங்கள் சொல்லும் குறைகளைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு மணிக்கணக்கில் காக்கவைத்துவிட்டுப் பின்னர் மறுத்துவிடுகிறார்கள் என்றால் எப்படி நாங்கள் எங்கள் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமென்று கேட்கிறேன். ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகள் நல்லவர்களாகவும், மக்களுடைய கஷ்டத்தை உணரக்கூடியவர்களாகவும் இருந்தால்தான் எங்களால் இயன்ற அளவு சர்க்காருடன் ஒத்துழைத்து மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமென்று நாள் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஜில்லாக்களில் இன்றையதினம் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்துவது இல்லை. எனக்கு முன் பேசிய ஸ்ரீராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல ஜில்லா விலுள்ள அதிகாரிகள் மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றும், பேசுகிறார்கள். தாங்கள் மக்களின் ஊழியர்கள் என்பதையும் மறந்துவிடுகிறார்கள். உண்மையில் ஜனநாயக எண்ணம் படைத்தவர்களையே சர்க்கார் ஜில்லா அதிகாரிகளாக நியமிக்கவேண்டும். அம்மாதிரியான அதிகாரிகள் வந்தால்தான் நாம் மக்களுக்கு பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமென்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ வடிவேலு அவர்கள் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதாவது ஒரு விவசாயி 6 மரக்கால் கூலியைப்பெற்றுக் கொள்வதற்காக சமரச் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் நான்கு ரூபாய் வரையில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இருபது மைலுக்கு அப்பால் சமரச் அதிகாரியின் கோர்ட் இருந்தாலும் மைலுக்கு இரண்டாறு மீதம் பிரயாணச் செலவு, ஸ்டாம்பு சார்பு, அதைப் போலவே மற்ற அப்பீல் செய்து கொள்வதற்காக கட்டண ஸ்டாம்பு செலவு ஆக எல்லாம் சேர்ந்து அவன் வாங்கப் போகும் கூலியைப்போல் பத்து மடங்குக்கு மேல் செலவாகிவிடுகிறது. அதிகமான ரூபாய்களை ஸ்டாம்புக்காகச் செலவு செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு முடியாதாகையால் பலர் நியாயமான வழக்குகளைக் கூட சமரச் கோர்ட்டுக்கு கொண்டு போவதில்லை. தங்களுக்கு நியாயமாகச் சேரவேண்டிய வரும்படியைக் கூட வாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, கோர்ட் ஸ்டாம்பு கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. VENKATRAMA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to support the Demand moved by the Hon. the Minister for Land Revenue for the grant of Rs. 3,98,05,600 under District Administration and Miscellaneous. I support it not formally but with great pleasure. I feel convinced that the tone of the district

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [16th March 1954]

administration, at any rate, with reference to my district, namely, Tanjore district, has considerably improved during the term of office of the present Government headed by the Hon. Sri Rajagopalachari. I beg to submit that a dark picture is always attempted to be painted by some hon. Members on the other side about Tanjore district, with special reference to the relationship between the mirasdars and the tenants as though the Government officials are all on the side of the mirasdars and they ill-treat the tenants so much so that the tenants have to be arrested and that there are all sorts of atrocities. But I submit that this sort of thing is not there actually. The relationship between the mirasdars and the tenants has been cordial for the last two years, at any rate, after the passing of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. In season and out of season, it is remarked by the other side that the mirasdars are supported or backed up at every stage in the Tanjore district by officials. It is not a fact; it is far from the truth. I have known that the relationship has always been cordial. But there were some troubles in Nannilam taluk, in Achuthamangalam village, in Tiruthuraipundi taluk, and in some other places. In those places, the Police had to intervene to safeguard the harvested produce. Otherwise, there was absolutely no necessity for the Police to step in or to help the mirasdars. It is not a question of the Revenue officials or the Police officials in the Tanjore district going out of the way and helping one class, that is, the landowners' class, as against the other tenants' class.

“ Then regarding the District administration with reference to inam and zamin villages, I wish to say a few words. In Tanjore district, at any rate, in the Pattukkottai revenue division, 90 per cent of the inam and zamin villages were recently converted into ryotwari under Act XXVI of 1948. What are the conditions that are obtaining in inam villages recently converted into ryotwari and in what way can we improve the administration of these vast ryotwari tracts? That is the main question to be considered with special reference to the Cauvery-Mettur Project area of the Tanjore district. I have already submitted on a prior occasion that in the Cauvery-Mettur Project area out of about 3 lakhs of acres to be brought under the plough, about 2,25,000 acres have already been brought under cultivation. We can still reclaim another 25,000 acres of land, which will also solve the problem of the landless poor. We are talking so much about solving the problem of the landless poor. There is vast scope in Pattukkottai revenue division for solving this problem for there are still about 25,000 acres of land which can be brought under cultivation. Originally, during the days of Grow More Food Campaign, there was a Special Collector with special staff appointed for the purpose. They were trying to bring under cultivation large areas of waste lands. But that work has been abandoned for the last five or six years. With reference to the question of bringing under cultivation about 25,000 acres of land, I have already submitted that it will solve the problem of assigning lands to the landless poor. So,

16th March 1954] [Sri S. Venkatrama Ayyar]

I feel that special staff may be appointed for the purpose of bringing those vast tracts of land under cultivation. For that, the Government will have to incur some expenditure in the first instance, but that is worth doing. It is not a waste in view of the fact that about 25,000 acres of land can still be brought under cultivation and can be assigned to the landless poor. In that way, we can step up the food production in Pattukkottai, in the Cauvery-Mettur Project area.

“ Then with reference to the Estates Abolition Act, I wish to mention one other fact. There are Settlement Officers, and Tribunal also working in our area. Settlement Officers are appointed for various purposes. First, the survey party goes and carries out survey operations. Then, Settlement Officers, Assistant Settlement Officers and Additional Settlement Officers are working and a branch has Pattukkottai as its headquarters, as it is the biggest taluk in the Tanjore district. These officers serve not only in the Pattukkottai taluk but also Arantangi taluk where about 90 per cent of the lands have been brought under ryotwari tenure. The Tribunal goes and camps in several places, of course having its headquarters at Madurai. There are two Tribunals, one at Madurai and the other at Vellore. Originally, Chittoor was the headquarters of one of the Tribunals. After the separation of the Andhra State, it is now located at Vellore. Practically, these Tribunals deal with two main matters, viz., the question relating to payment of compensation and the question relating to pattas, under the Estates Abolition Act XXVI of 1948. I may say that the work relating to compensation has been practically over, as advance compensation has already been fixed. The work that remains to be done now is with regard to the grant of pattas. Of course, what I say with reference to the Pattukkottai taluk of the Tanjore district will equally apply to Chingleput district, Ramana-thapuram district and other districts also. The work to be covered by these Tribunals in the residuary Madras State is considerably less than that in the Andhra State where there are a larger number of zamindari and inam lands which have now been brought under ryotwari tenure. In this connexion, I may be permitted to make a suggestion for consideration by the Government. It may be considered even as a measure of economy and retrenchment. I have already submitted to the Hon. Minister that instead of having Settlement Officers to deal with questions under Section 15 of the Estates Abolition Act, the work may be assigned to regular District Munsifs or Subordinate Judges of the same district who may have jurisdiction to deal with such matters in their respective areas. If this work is entrusted to District Munsifs or to Subordinate Judges, they will be able to deal with these matters quickly and better as they have the necessary legal qualifications and acumen. I am not saying anything against the settlement officials. At present there is considerable delay in the disposal of cases. Of course, in some cases, there may be quick disposals also. It all depends upon the persons who deal with such matters. Whatever it is, if the jurisdiction is vested with

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [16th March 1954]

the Subordinate Judge, he can easily deal with these cases and the parties will also have the satisfaction that these matters which affect them, are fully enquired into and decided by those who have full legal qualifications and knowledge. As for the Tribunal, a Revenue Divisional Officer, a Subordinate Judge and a District Judge, these three officers, to-day form the Tribunal. Instead of such Tribunal dealing with appeals, the Government can very well vest jurisdiction with the District Judge to hear appeals. If the Government decide to ask the District Judge to hear and dispose of these appeals, I am sure they will be able to save a large sum which they are now incurring on these three officers who constitute the Tribunal, who have to tour various places and on the elaborate Settlement Department which has now been created under the Estates Abolition Act. This is one aspect of the matter which I request the Hon. Minister for Land Revenue to take into consideration.

“ With reference to my taluk, I would like to submit for the information of the Government that that taluk, viz., Pattukkottai is one of the 11 taluks of the Tanjore district. It is the biggest and heaviest taluk of that district. Especially, after the introduction of the Cauvery-Mettur Project development scheme in the district, the work in that taluk has increased considerably. It is considered to be the biggest taluk in Tanjore district by the Government. I learn that there is a proposal before the Government pending, for the splitting up of this taluk into two having the headquarters of the bifurcated taluk at Orathanad. This idea of the Government to bifurcate this taluk into two is really a good move and will be welcomed by all. It will be very convenient to the public and it will be convenient even from the administrative point of view.

“ Now, a Subdivisional Magistrate's Court is proposed to be located at Mannargudi after the separation of the Judiciary from the Executive. It is absolutely necessary that one such Court has to be located at Pattukkottai which is the biggest division and which touches even the borders of the Ramanathapuram district. As it is, the people of Arantangi taluk are put to considerable hardship and difficulty for want of a court in their own taluk; and as they will have to travel more than about 80 miles to reach the court at Mannargudi. I request the Government to look into this matter also and decide to have the court at Pattukkottai.”

4-5 p.m. * SRI N. RATHINA GOUNDER :—“ மதிப்பிற்குரிய உதவி தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன்.

“ இப்பொழுது நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குகின்றவர்கள் கிராமத்திலுள்ள தலைவாரி. கிராமத்திலுள்ள தலைவாரியிலிருந்து ஆரம்பித்துதான் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் வரையில் வருகிறது நம்முடைய சர்க்கார். அப்படியிருக்க பலர் உயர்ந்த சம்பளம் வாங்கக் கூடிய கவர்னர் அவர்களின் ஊதியத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பேசினார்களே தவிர அசுகரங்களுக்கு எல்லாம் ஆரம்ப

16th March 1954] [Sri N. Rathina Gounder]

எழுத்தாக இருக்கும் “அ” வைப்போல, சர்க்காருக்கே அடிப்படையாக உள்ள கிராமத் தலையாரிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று பேச அதிகம் பேர் முன் வரவில்லை. சர்க்காரின் நிர்வாகம் கிராமங்களில் ஆரம்பித்து, ராஜ்யத் தலைநகரில் வந்து முடிகின்றது. சர்க்காரின் கிராம நிர்வாகத்திற்கு மிகவும் அடிப்படையாக இருப்பவர்கள் தலையாரி, கிராம கர்ணம், கிராம முன்சீபு போன்றவர்கள். இவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் போதுமானதாகியல்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் குடும்ப நிர்வாகம் செய்வது என்பது கொஞ்சம் கூட முடியாத காரியம். அதனாலேயே அவர்கள் பேரில் பலர் எத்தனையோ குறைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரியான குறைகள் சொல்வதற்கே இடயில்லாமல் அவர்கள் நேர்மையுடன் நடந்து கொள்ளலாம். அதற்கு அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு தேவையென்று சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

“இரண்டாவதாக கிராம நிர்வாகம் குறைவற நடப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும். இன்னும் திருச்சி ஜில்லாவில், கரூர் தாலுகாவில் பல கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஏற்படாமலிருக்கின்றன. கிராமந்தோறும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய கொடுகளை சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆங்காங்கே ரேடியோ, பன்ளிக் கூடம், இலவச வாசக சாலைகள் போன்றவைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்களுக்கு சில அரசாங்க அதிகாரிகளைக் கண்டால் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. சிலரைக் கண்டால் யமனைக் கண்டது போல் பயப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக S.P.C.A. என்ற இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளைக் கண்டுவிட்டால் அவர்கள் யமனைக் கண்டதுபோல் நடுங்குகிறார்கள். குடியானவர்களின் பிராணனை வாங்குவதற்காகவே அவர்கள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். மாடுகளின் கழுத்தில் புண் இருந்தால் போச்சு. இவர்கள் அந்த வண்டிக் காரர்களை அழைத்துக் சென்று அபராதம் போடுவதும், துன்பப் படுத்துவதும் சகிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. பணம் கொடுத்தால் இவர்கள் விவசாயிகளை விட்டு விடுகிறார்கள். உதாரணமாக நீங்கள் கிராமங்களில் என்னை ஆட்டக்கூடிய செக்கடிகளுக்குப் போய் பார்த்தாலும் பெரும்பாலும் அங்குள்ள மாடுகளின் கழுத்தில் புண்ணிருக்கும். நல்ல மாடுகளை அவர்களால் வாங்கி ஒட்ட முடியாது. இந்த S.P.C.A. அதிகாரிகள் இந்த செக்குக்காரர்களிடமிருந்து, “மாதம் இவ்வளவு தொகை தரவேண்டும்,” என்று பேசிக்கொண்டு கட்டியாகப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பென்ஷன் போல சரியாக இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். என்னைக்கேட்டால் யமன் போன்ற இந்த அதிகாரிகளை வைத்து ஏழை விவசாயிகளைக் கஷ்டப்படுத்துவதை விட இவர்களையே ஒழித்துவிட வேண்டும். இந்த S.P.C.A. இலாகாவையே எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஒரு தாலுகாவில் 100 அல்லது 150 கிராமங்கள் இருக்கலாம். அந்த கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்கள் பத்திரங்களை ரிஜிஸ்தர் செய்யவேண்டுமானால், பெரும்பாலும் தாலுகா தலைநகரத்திலுள்ள ஸப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. கரூர் தாலுகா தலைநகரத்திலே இரண்டு ஸப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுகள் இருக்கின்றன. அதாவது கரூர் மேற்கு சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் என்றும், கரூர் கிழக்கு சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் என்றும் இரண்டு ஓபிஸ்கள் ஒரே இடத்தில் இருக்கின்றன. அப்படியில்லாமல், கிராமங்களின் மத்தியிலோ, பிரிக்கா தலைநகரங்களிலோ இந்த ஆபீசுகளை வைத்தால் சற்றுவட்டாரத்திலுள்ள மக்களுக்குப் பேருபகாரமாக இருக்கும்.

“திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், திருச்சி நகரிலே மூன்று அல்லது நான்கு சப்கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. பத்து தாலுகாக்களைக் கொண்ட திருச்சி ஜில்லா மக்களெல்லாம் நீண்ட தூரம் பிரயாணம் செய்து

[Sri N. Rathina Gounder] [16th March 1954]

இந்த மூன்று கோர்ட்டுகளுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால், அவர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, திருச்சி ஜில்லா தலை நகரத்திலிருக்கும்படியான மூன்று கோர்ட்டுகளையும் மூன்று தனித்தனியாக இடங்களுக்கு மாற்றிவிட்டால் அந்தந்த பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். கனூர் நகரத்திலே ஒரு சப் கோர்ட்டு தேவையாக இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு இது சம்பந்தமாக வேண்டுகோள் விடப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நகர சபையும், மற்ற ஸ்தாபனங்களும் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கின்றனர். அதைக் கவனித்து, திருச்சியிலிருக்கக்கூடிய மூன்று சப் கோர்ட்டுகளில் ஒன்றை கனூருக்கு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். காரணமென்னவென்றால், கனூருக்கு 30, 40 மைலுக்கப்பாலுள்ள மக்கள் திருச்சிக்குப் போகவேண்டுமென்றால் 75 மைல் தூரம் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பணச் செலவும், கால தாமதமும், இன்னும் பல அசௌகரியங்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, சுயதேவைப்பூர்த்தி என்ற முறையில் அந்தந்த இடத்திலே எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பரவலாக அவைகளை வைக்க முடியுமோ, அந்த மாதிரி நிர்வாகம் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நகரசபைகளுக்கு அதிகாரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக பைப் களெக்ஷன் கொடுப்பது சம்பந்தமாக சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ரூ. 100 முதல் ரூ. 200 வரையில் பைப் களெக்ஷன் கொடுக்க சானிபரி இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அவர்களுக்கு உத்தரவு வந்திருந்தும், மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்கள் வரை அந்த உத்தரவை வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. குழாய்கள் வசதியில்லாத காரணத்தினால், ஜனங்கள் படும் கஷ்டம் அதிக ஜனத்தொகையுள்ள நகரில் குடியிருப்போர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆகையால், நகரசபைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகாரம் கொடுத்து, உடனடியாக அவர்களுடைய இஷ்டப்போல், நியாயமான முறையில் தண்ணீரைக் குழாய்கள் விநியோகிக்க உத்தரவிடும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஒரு கலெக்டர் அவர்கள் ஜில்லா டூராவும், எல்லா தாலுகாக்களுக்கும் சென்று பார்க்கமுடியாது. சப்-கலெக்டர்கள் தான் பிரிக்காக்களுக்கெல்லாம் சென்று பார்க்க முடியும். அதுபோல் ஜில்லா போர்டின் நிர்வாகம் கிராமங்களுக்கும் பயனில்லாத காரணத்தால், உடனடியாக தாலுகா போர்டுகள் அமைக்கப்படவேண்டும். அதற்காக இந்தச் சர்க்கார் சர்த்தை எடுத்துக்கொண்டிருப்பது சம்பந்தமாக மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைத்துவிடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், வியாபாரிகளும், குடியானவர்களும் தங்கள் தங்கள் கிராமங்களிலிருந்து 75, 80 மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்துகொண்டு ஜில்லா போர்டு காரியாலயத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. வெகு தூரத்திலுள்ள மக்கள் தங்களையே குறைகளை ஜில்லா போர்டுக்கு எடுத்துச் சொல்லமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜில்லா போர்டு தேவையில்லையென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

4-14
p.m.

* SRI T. GANAPATHY:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாக மான்யத்தில் பேசவேண்டுமென்றால் சிறிது கஷ்டமான காரியம் தான். எதைப்பற்றி பேசுவது என்பது முதலில் கவனிக்கவேண்டும். எங்கள் கட்சித் தலைவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், ‘தொகுதியைப்பற்றி பேசுவது நல்லதல்ல, மாகாணத்துக்கெல்லாம் பிரதிநிதி என்ற முறையில் பேசவேண்டும்,’ என்று சொல்லியிருக்கின்றார். அந்த முறையிலே ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி நான் பேசப்புகும்போது சற்றுத் தகராறு உண்டாக நேரிடும். எனினும் நான் ஒதுக்கப்பட்ட ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒதுக்கப்பட்ட ஜில்லா என்று நான் சொல்லும்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே தெற்குக் கறையிலுள்ள பழமூர் தொகுதியிலிருந்து கன்னியாகுமரி பக்கமிருந்து நான் வந்திருக்கிறேன்.”

16th March 1954] [Sri T. Ganapathy]

ரேண். தெற்கு ஓரத்தில் மந்திரிகள் வந்து பார்த்தால் அங்கு என்ன நிலைமையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அந்த ஜில்லாவிலிருந்து ஒரு மந்திரி இருந்தால்தான் அவைகளை எல்லாம் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அந்த முறையில் ஜில்லா நிர்வாகத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு, அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவு தாங்கள் தப்பு செய்யக்கூடாது என்ற பயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த முறையில் ஜில்லா நிர்வாகம் நடக்கிறதா என்று பார்த்தால் தெற்கு ஓரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நாதியும் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள ராதாபுரம் சப் தாலுகாவானது பஞ்ச நிலைமையிலிருக்கிறது. மக்கள் பல இடங்களில் அன்னாகாமில்லாமல் மடிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஊரூராகப் பிச்சையெடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். ராதாபுரம் சப் தாலுகாவில் கேர்ப் பஞ்சம் தாண்டவம் ஆடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இன்னும் என்ன நடக்கிறது? ஏற்கன ஜில்லாக்களில் நாங்கள் என்ன குறை சொன்னாலும் அந்தக் குறைகளை ஜில்லாவிலிருந்து ரிப்போர்ட் கேட்பதற்கு ஒரு ஆபீஸ் இருந்தது. ராஜாஜி ஆட்சிவந்த பிறகு அது மூடப்பட்டுவிட்டதாக சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அது நிச்சயமோ பொய்யோ தெரியாது. விளைந்த நன்மை இதுதான். இந்தக் குறுகிய மனப்பான்மை மாறவேண்டும்.

“அந்த தாலுகா இப்படிப் பஞ்ச நிலைமையில் இருக்கும்போது, சர்க்கார் என்ன நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்று மில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது கிஸ்தி வஜா தகுந்த சமயத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதிகாரிகள் ஐரூராக கெடுபிடிபண்ணி கிஸ்தி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் மக்கள் அவதிப்படக் கூடிய நிலைமையில் இருந்து வருகிறார்கள். புஞ்சையிலும் விளைச்சலில்லை. நஞ்சையிலும் விளைச்சலில்லை. அதனால் அந்த தாலுகா படுமோசமான நிலையிலிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து வரும் பஞ்சப்பாட்டு இப்போதில்லை. இவைகளை யெல்லாம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் கண்டுகொண்டு பார்க்காமல் சர்க்காருக்கும் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருப்பதனால் நாங்கள் இங்கு இந்தச் சட்டசபையில் பஞ்சப்பாட்டு பாடவேண்டியிருக்கிறது. தெற்குக் கோடியிலுள்ள மக்களின் கஷ்டங்களைப் பார்ப்பதற்கு யார் இருக்கின்றார்கள், யார் இருப்பார்கள் என்ற சந்தேகத்தில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. என்னென்றால் தெற்கு ஓரத்தில் பஞ்சப் பிரதேசத்தை என்ன முறையில் கவனிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பார்ப்பதற்கு அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அங்குள்ள அதிகாரிகள் மற்ற இடங்களிலெல்லாம் பஞ்சமில்லையென்று சொல்லும்போது நான் அங்கு பஞ்சமிருக்கிறது என்று சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பழைய ராதாபுரம் சப் தாலுகாவிலுள்ள ஜனங்களை குறை சொல்லவும் திட்டவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆகவே மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் பஞ்சமிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே, வால்தவந்தாவு என்று உடனடியாக அறிந்து, நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் கிஸ்திவஜா செய்யவேண்டும். பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் முதலியவைகளையெல்லாம் ஆரம்பித்து விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி முதலியவை யெல்லாம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

“கிணறுவெட்டுவதற்கு சர்க்காரால் ஒரு மான்யம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது. கிராமங்களில் விவசாய மக்கள்தான் பெரும்பாலோர் வாழ்கிறார்கள். ஏராளமான கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். 16 முதல் 18 அடி வரையில் கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கணக்குப்படி ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்றடி குறைவாக வெட்டியிருக்கலாம். விவசாயிகள் அந்த சமயத்தில் அதிகமான சிக்கல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அந்த முறையில் என்னென்ன காலத்தில் அவைகளை வெட்டி முடிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு எப்போதாவது நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டார்களா என்றால் கொடுக்கவில்லை. ஆனால், ‘நீங்கள் கிணறுகளை வெட்டி

[Sri T. Ganapathy]

[16th March 1954]

முடிக்கவில்லை, ஆகவே பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டிவிடவேண்டும்' என்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சத்தால் பட்டினி கிடந்து மடியக்கூடிய அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்தப் பணத்தை அவர்கள் எப்படிக் கட்டமுடியும்? இன்னுமொரு சில தவணைகள் கொடுத்துவிட்டால் கிணறுகளை அவர்கள் வெட்டிவிடுவார்கள். ஆகையால், அவர்களுக்கு தவணை கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“நிலச் சீர்திருத்தம் என்று எதிர்க்கட்சி தலைவர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் அன்று நள்ளிரவில் கர்ஜித்தார்கள். ராஜாஜி அவர்களுக்கு உள்ளங்காலிலிருந்து உச்சந்தலை வரையில் ஒரே மூளையாக இருக்கிறதென்று ஓய்யாரமாகச் சொன்னார். நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரையில் ஒரே மூளையாக இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கின்றேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேனென்றால், ராஜாஜி அவர்கள் 1942-லிருந்து 1946 வரை ஒதுங்கியிருந்தபோது ‘Spare him please’ என்று ராமமூர்த்தி ஒத்துப்பாடி எழுதியிருக்கிறார். இமைகளிலுள்ள நிலச் சீர்திருத்தம் கவனிக்கப்படவில்லை. ராஜாஜியை ‘கவனியுங்கள்’ என்று அவர்களோடு வாதாடுகிறோம். நிலச் சீர்திருத்தத்துக்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. எனவே, முன்பு ஒத்துக்கையாயிருந்த ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இப்பொழுதும் ‘Spare him please’ என்று புத்தகம் எழுதக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா நிர்வாகம் என்ன முறையில் நடக்கிறதென்பதற்கு இன்னொரு உதாரணம் கூறுகின்றேன். பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனத்தைப்பற்றி திருச்சி ஜில்லாவாசிகள், ஏதோ ஐயரையோ ஐயங்காரையோ தேர்தலில் தோற்ற காங்கிரஸ்காரரை நியமித்துவிட்டார்கள், என்று என்னவெல்லாமோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். சம qualification-ம், சமதகுதியும் இரண்டு பேர்களுக்கு இருந்தால், அவர்களில் யார் ஒருவரை வேண்டுமானாலும் சர்க்கார் நியமிக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். தகுதியுள்ள இருவர்களில், தனக்கு வேண்டிய ஒருவருக்கு அந்தப் பதவியைக் கொடுத்தால், அது சலுகையல்ல. அப்படிக் கொடுக்கலாம் என்று தான் நான் சொல்லிக்கொள்ளுவேன். அவரிடம்தான் நம்பிக்கை இருக்கும். Merit உள்ளவரை நியமிக்கலாமென மந்திரியார் சொல்லுகிறார். தக்க தகுதி (merit) இல்லாதவர்களை நியமிக்கும்போதுதான் தகராறு ஏற்படுகிறது. ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டோ ஜில்லா ஜட்ஜோ recommend பண்ணிய நபர்களில் யாராவது ஒருவரை நியமிக்காவிட்டால்தான், அதில் ஏதோ குது இருக்கிறது என்று எண்ணலாம். ஜாதி அல்ல, கட்சி அல்ல.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே, ஒதுக்கப்பட்ட ஜில்லாவிலே, டப்ளிக் பிராசிக்யூட்டராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர் ஜெனரல் எலெக்ஷனில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அண்ணா ஸ்ரீ சோமயாஜி அவர்களை எதிர்த்து நின்றவர் (Interruption). தோற்கடிக்கப்பட்டவர் என்று பெருமையாக சொல்லச் சொல்லுகிறார்கள். அரசியலே வாழ்க்கையென்று இருந்து வந்தவர்கள்.”

DEPUTY SPEAKER.—“இந்த விஷயங்களையெல்லாம் நீங்கள் அடுத்த மான்யத்தின் மீது பேசலாம்.”

SRI T. GANAPATHY :—“District Administration and Miscellaneous என்று இருப்பதனால் நான் இவைகளைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER.—“நீங்கள் இந்த டிமாண்டை சம்மந்தப் பட்டதை மட்டுந்தான் பேசவேண்டும்.”

* SRI T. GANAPATHY :—“ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகள் அங்கேயிருந்து merit உள்ளவரென்று சிபாரிசு செய்திருப்பவர் ஒருவர், ஆனால் அவருடைய நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நியமிக்கப்பட்டவர் செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் அனேகமாக கேசில் வாதாடியவர்களல்ல. அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? ராஜாஜி அவர்கள் சிபார்சு கேட்கக்கூடியவர், தனக்கு வேண்டியவர்கள் சிபார்சு செய்தார்கள் என்பதற்காக merit உள்ளவரை நீக்கி, merit

16th March 1954]

[Sri T. Ganapathy]

இல்லையென ரிப்போர்ட் ஆனவரையும் நியமிக்கத் தயார். அதாவது தனக்கு வேண்டியவர்களுக்கு தப்பான வழியிலும் உதவி செய்கிறார். இது காங்கிரசுக்கு இழுக்கு.

“ திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே, எந்த ஜில்லாவிலும் இல்லாத ஒரு வரி விதிக்கப்படுகிறது. பாரபட்சமுள்ள பனை மர வரி என்று ஒரு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ பனை மர வரி என்பதை ரத்து செய்ததாகச் சொல்லுகிறார்களேயொழிய, நிலவரியைக் கூட்டுகிறார்கள். மற்ற இடங்களில் இல்லாத இந்தப் பனை மர வரியை ரத்து செய்ததினால் கூட்டியிருக்கும் நிலவரியை மாற்றுதல் முறையாகும்.

“ திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே பழவூர் தொகுதியில் காவல் கிணறு பக்கத்தில் தானியக் கள்ளக் கடத்தல் (Smuggling) நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தானியம் போகக்கூடாதென்று ஓரளவு தடை போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் என்ன முறையில் நடக்கிறதென்றால், காவல் போட்டிருக்கிற இடத்திலேயே லாரி லாரியாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 40 லாரிகள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு தூரம் அந்த லாரிக்கு பிளாக் மார்க்கெட்காரன் கொடுப்பான் என்று யோசிக்க வேண்டும். ஆபீசர் லீவ் எடுக்கிறதும் ஒரு வினோதம். ஒரு வருஷத்திற்கு முன் உணவு மந்திரி அவர்களுக்கும், கனம் ராஜாஜி அவர்களுக்கும் மற்றும் பலருக்கும் நான் மகஜர் எழுதி அனுப்பியிருந்தேன். ஆனால், கவனிப்பா ரில்லை. இப்பொழுது ஏதோ கவனிக்கிறமாதிரி இருக்கிறது. பலனிலலை. ஏதாவது கஜெட் பதவி ஆபீசர்களை, லஞ்சம் வாங்காதவர்களை, நல்ல முறையில்த் போட்டு, திருவாங்கூர் சர்க்காரை ஒத்துழைக்கும்படியாகச் செய்தால், அங்கே வெற்றிகரமாக நடத்தலாம். லாரியைத் தடுக்க முடியாமல் பணக் காரர்களை Smuggling மூலம் மேலும் பணக்காரர்கள் ஆக்குகிறோம். தலைச் சகல மூலமாக Smuggling நடந்துகொண்டிருந்தால், எழைகள் இப் பொழுது பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது அவர்களுக்கு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படும்போது, அவர்களுக்குத் தொழிலைக் கொடுத்து, அன்றாட ஆகாரத் திற்கு ஏதாவது உதவி செய்தவர்களாவோம். நமது சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, தானியத்தை Smuggle பண்ணமுடியாமல் தடுக்க வழி கோல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ கனம் அங்கத்தினர் சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் நமது ராஜாஜி அவர்களுக்கு மிகவும் வேண்டியவர். அப்படிப்பட்டவர்களே எங்கும் லஞ்சம் இருக்கிறதென்று சொன்னார். இதற்கு உதாரணம் வேண்டுமென்றால், ஸ்ரீ என். லூ. வெங்கட்ராமன் லஞ்ச ஊழல் உள்ள ஆபீசராக இருந்து, அவரும் லஞ்ச ஊழலில் சிக்கியவர் என தெரிந்தும் நமது சர்க்கார் உத்தியோகம் கொடுத்ததை வைத்து, நமது ராஜ்யத்திலே சகல அதிகாரிகளும் லஞ்சம் வாங்குவதற்கான ஒரு தெம்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் இங்ந் என்ன முயற்சி செய்ய வேண்டுமோ, அதைச் செய்து அதிகாரிகளிடையே லஞ்ச ஊழல் இல்லா மலிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

“ நமது டிரான்ஸ்போர்ட் மந்திரி அவர்களைப் பற்றி எல்லோரும் மிகவும் திறமையானவர் என்று பேசினார்கள். மூன்று வருஷமாக எங்கள் பகுதியில் கூடங்குளம் என்ற ஊருக்கு ஒரு பஸ் ரூட்டுக்குப் பரம்பி வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும், இதுவரை கொடுத்ததாகத் தெரிய வில்லை.”

(The Deputy Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the cut motion on the Demand for District Administration and Miscellaneous Departments, I like to say a few words on the administration of the Hindu Religious Endowment Board. A sum of about Rs. 8,49,000 has been allotted for the administration of this Board. The administration of this Board

[Sri K. R. Viswanathan] [16th March 1954]

was taken over by the Government about a few years ago and we thought then that the administration would be set right because it was going into the hands of the Government. But now the administration is worse than before, if I may say so. The administration is ineffective and inefficient. We know that there are two kinds of temples—temples having hereditary trustees and temples with non-hereditary trustees. In the case of temples with non-hereditary trustees, the Government have the power to appoint trustees. But here also we know what happens when the Government appoint trustees. The previous trustees refuse to hand over the accounts to the new trustees and the new trustees have to resort to the court to get the accounts handed over to them. Though the Government have got the power to appoint new trustees, they do not have the power to see that the accounts are handed over to the new trustees. This is how things are going on. And again with regard to the temples with hereditary trustees, the Government have got no powers to handle the funds or restrict the handling of the funds by the hereditary trustees. The hereditary trustees could do anything and everything in the matter of temple funds. We know that the Government have got in their hands powers to appoint Executive Officers to regulate the funds of these temples and because the Executive Officers are poorly paid just like other non-gazetted subordinates in the different Government departments, these Executive Officers are also prone to malpractices. They connive with the trustees in swindling the temple funds and Government are helpless in preventing all these malpractices.

“ With regard to the trustees themselves, many of them are not literate and they are not religious-minded. The only motto of the temple trustees is that the property of the temple is their own property. I submit that this state of affairs should change and the Board should see that only sufficiently qualified persons and persons with sufficient religious-mindedness and persons who can give up something for the sake of religion should be appointed to these posts, so that malpractices obtaining now may be averted in these institutions.

“ Sir, one welcome feature in this affair is that Government have now come forward to direct the surplus funds of these institutions to educational institutions and orphanages. In this matter also, Government should be bold enough to urge upon the trustees to allow more funds for diversion. I cannot say that there are no funds in temples. They have enough funds. Perhaps, the Government are rather afraid of the trustees. I do not know why they are afraid of the trustees. I think the only fear is that the power they have is such that they cannot direct the trustees to divert the funds of the temples for a righteous cause they have undertaken, and Government are afraid that they are not invested with sufficient powers. I request the Government to frame their rules in such a manner that they may be invested with more powers to divert the funds of these temples to educational institutions and other welfare schemes.

16th March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

“ Then, Sir, there are so many institutions where these funds are mismanaged and misappropriated. A question was raised yesterday regarding misappropriation of funds of a temple at Ariyalur. It was stated that one Executive Officer got about Rs. 5,000 for the temple as compensation towards the estate lands taken over by the Government. It was further stated that this Officer misappropriated only about Rs. 100. But I have been reliably told that a sum of about Rs. 4,000 was misappropriated by this Executive Officer.

“ The accounts were checked and it was found that the Executive Officer had misappropriated temple funds to the tune of Rs. 4,000. Before explanations were called for, the officer quitted the job. The whereabouts of the officer are not known and therefore, no prosecution could be launched against the officer. This is the state of affairs in most of the temples in the State. These things should be mended. 4-30 p.m.

“ Now let me come to the state of affairs in the Revenue department. Especially in the Revenue department, corruption is rampant. I have already referred to this on the floor of this House and let me repeat it again. The poor villagers who are granted loans for effecting agricultural improvements are not able to get loans sanctioned by the Revenue officials without spending a part of the amount by way of illegal gratification to the lower officials. Again in Tiruchirappalli district, I was approached by one or two village officials who were sent out of the job. They told me that in order to get reinstated in the post, they had to pay Rs. 200 or Rs. 300 to the man in charge of the preparation of the note for his reinstatement in the office. I do not accuse the Collector himself for this. But there is the practice of getting something from the poor applicants for village officers' posts. This practice is in vogue for the past three or four years in the Collector's office at Tiruchirappalli. I am specially bringing this to the notice of Government. I do not know how they are going to tackle this problem and rid the department of all these malpractices.

“ Another thing that I want to bring to the notice of the Government is that the mentality of the officers has not changed. Still they continue to think that they are responsible only to Ministers and Government. They never realise that it is the ratepayer to whom they should be responsible, to whom they are answerable and whom they must respect. Wherever any application for any help is sent to the Collector or the Deputy Collector by the villager, it is not given due consideration. His application is thrown into the waste-paper basket. I know how even representations made by the representatives of the people are treated. The petitions preferred by the ryots get a worse treatment. This should be rectified.

“ Lastly, Sir, I wish to bring to the notice of the Government the fact that my taluk is named as Odayarpalayam taluk. The headquarters of the taluk and most of the Government offices are

[Sri K. R. Viswanathan] [16th March 1954]

situated at Jayankondacholapuram. It was to please the then Zamindar of Odayarpalayam that the taluk was named Odayarpalayam taluk. There is now no justification to call it Odayarpalayam taluk. The name is misleading the people of the taluk as well as people outside. I would like the Government to change the name of the taluk and call it Jayankondacholapuram taluk. It should not be called Odayarpalayam taluk.

“ With these words I resume my seat, Sir.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, apart from the collective responsibility that the Cabinet has, I hope as far as this Demand is concerned, some six Hon. Ministers have got individual responsibility also. I will not dilate upon this point for want of time. All the hon. Members of this House and the concerned Hon. Ministers know this. The amount allotted under this head is about Rs. 3,98,00,000 and out of this Rs. 2,60,00,000 is to be spent on the general establishment, that is, for running the offices such as the Collectorate, Revenue Divisional Offices, Treasuries, etc. Only about Rs. 1,20,59,000 is set apart for National Extension Service. Of this only Rs. 37,19,600 is allotted for local works. The amount set apart for local works, namely, village communication, social education, grants-in-aid for certain useful work in the villages and livestock development, leprosy control and relief, food production wells, etc., is very meagre. If this meagre amount is to be distributed equitably among the several districts, each district may get only below Rs. 3,00,000. That will come to about two annas per head as far as the local works are concerned. (Interruption.) I say this subject to correction. But I think my arithmetic will be correct because I was myself an elementary schoolmaster.

“ The one most important point to which I wish to draw the attention of the Hon. Minister and the Cabinet is about the hereditary right of the village officers. This was introduced during the British regime. I can understand its existence during the British period, because it was the Britishers who established the individual ownership of lands by landlords, and entrusted them with the task of village governance also. As far as Malabar is concerned, I can say with confidence that the vast majority of the people, 90 per cent of these village officials came from the so-called *Savarna* class, the Nairs and Nambudiris, etc., because they happened to be the landlords. In my own constituency I know the landlords are Ejamans, Kalliat Nambiars, Koodali Nair, Karakkatnayamars and Karumarain Nambudiris, etc. They are the biggest landlords and village officials also. To cite one example my own Tarwad the Thelakat Tarwad has got three or four village munsifs janmi posts. This was once upon a time when they were an old and respected family. Now it is a different class. That is a different question into which I need not go at present. My point is this. At this stage in the year 1954, when we claim to have a democratic government when we have adult franchise, why

16th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

is it that people who have no qualification at all should be allowed to work as village officers? Let me cite an example. The village munsif of Kolachery village has not even passed the primary examination. He is the village munsif for the simple reason that he belongs to the landlord class. I know the village officials are suffering a lot. They are paid very meagre salary. Their pay has to be enhanced and they should be given some status, but not these people who are now the incumbents of these offices, the landlord class. In this connection, I say I have the least objection to the Government appointing a man from the landlord class provided he has the necessary qualifications. That is not my objection. Simply because one belongs to the landlord class, or his relatives belonged to a particular tarwad and had been a village officer 90 or 100 years ago, he should be appointed as the village officer, is the thing to which I object. That is not a democratic rule, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" Does the hon. Member want the hereditary system to be abolished? Is it so? "

4-40
p.m.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Yes, Sir. The hereditary system should be abolished. Another point which I wish to mention is in regard to the Malabar Tenancy Act. This Assembly has passed the Malabar Tenancy (Amendment) Act some months ago but, I understand, even now the President of the Indian Union has not given his assent to this Act although President's assent has been given to Acts passed by us after this Act has been passed and as a consequence, many evictions are taking place. Also, I do not know why under this head—District Administration—no provision has been made for the operation of the Malabar Tenancy Act. Of course, till last year, there were certain provisions for the Rent Settlement Authority. This is being abolished, and at the same time another organisation called the Rent Court is being constituted under the Malabar Tenancy (Amendment) Act. But, no amount has been allotted for the functioning of these Rent Courts. In regard to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act also no allotment has been made for the operation of the Act. I hope the Hon. the Minister for Land Revenue will be able to throw some light on this topic.

" With regard to the Minicoy and Laccadive Islands (Laksha Islands), I have to say that the conditions of the inhabitants of these islands are very miserable. They have no connection with the main land. Moreover, many reports have appeared in the Malabar Press that cholera is rampant in these islands and that many deaths are taking place. There is no communication system between the islands and the mainland and the Government can very well establish some steamer communication with these islands which is very essential. I hope that the Government would also organise some hospitals and educational institutions for the benefit of the inhabitants of these islands.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [16th March 1954]

" In regard to the Wynaad Colonisation Scheme, I have to say that only about 1,500 people were asked to settle there. Even according to the calculations of the Government a sum of Rs. 2,500 was required for growing pepper vine in an acre of land but these people were given only a thousand rupees each. When they began to work in the colonisation area with this thousand rupees, it soon got exhausted and they had to borrow some money. In these difficult times, they were not able to borrow and some of these colonisers have gone away and, I think, the Government are not even in a position to trace where they are at present. The reason for this state of affairs is mainly that the Government did not give the money in time and the amount allotted to the colonisers was also inadequate.

" Another important thing which I wish to mention is in regard to the official language that is used. Sir, the very cornerstone and the very basis of a democracy is the link that the Government are in a position to maintain with the people. It is for this purpose that language is used. As far as the official language which is used to-day in most of the districts, except perhaps in Tiruchirappalli, is concerned, it is not the national language, that is, the regional language or the mother-tongue. Hence the masses have suffered a lot and I hope that even without further experimenting and appointing committees of enquiry, it is essential that the national language in the sense that it is the regional language or the mother-tongue is used as the official language.

" I now come to the question of the re-grouping of firkas and taluks. In this connection, I have to draw the attention of the Hon. Minister to Gudalur taluk in the Nilgiris district. In the South Kanara district also, though the Malabar Tenancy Act is now in operation only in 33 villages, 55 villages have to come and join the Malabar district where the tenure system is similar. These areas are now under the control of three District Collectors for administrative purposes. As far as the land tenure system, social institutions, and habits are concerned, these are common to the three areas. Historically also, Gudalur was formerly part of the Wynaad taluk. I would, therefore, request the Hon. the Minister for Land Revenue to see that these parts are merged in Malabar and brought under the administrative control of the Collector of Malabar."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Malabar district is already unwieldy."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I am not going to answer this point now. The question whether this district has to be divided into more regions has got to be considered and discussed further. For the time being, I would request that this be done because it is rendered all the more necessary by the Malabar Tenancy Act being in operation in these two parts also which are now outside Malabar.

16th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

“ With regard to the village pound system, I have to say that I have some experience in this matter. The janmi, that is, the landlord is also the *adhikari* (the village officer), and the tenants are the cultivators. This *adhikari-cum-landlord* has in so many respects some vengeance to wreak on the tenants and the village pound system is misused for this purpose. Some machinery will have to be found to stop this evil. In this connection, I would suggest that an Advisory Committee elected from among the villagers may be appointed to see that such misuse of power is checked.

“ Lastly, I would request the Hon. the Minister for Land Revenue to have a Malabar Development Board constituted for the purpose of developing Malabar because so many Hon. Ministers have stated on the floor of this House that Malabar is a peculiar district. I quite admit that there are peculiarities but they have not been created either by the Praja Socialist Party or the Communist Party or even by the Congress Party but are a result of the natural conditions of Malabar, its physical features, its climatic conditions and economic factors. I strongly feel and I hope the Hon. the Minister will kindly excuse me when I say that we are a nationality which was neglected in every respect. I do not agree with my hon. Friend who said that only when a Minister comes from a particular constituency that place will be developed. I do not agree with him because so far as our district is concerned, in almost all the Ministries there has been a Minister from Malabar but it is rather unfortunate that just like the people of Malabar, the Ministers have also been ‘in jail’. The late Sri K. Raman Menon was the Minister for Jails and Sri Raghava Menon and Sri K. Madhava Menon were also Ministers for Jails. The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair is the Law Minister but he is also ‘in jail’ because he is in charge of jails. Therefore, Sir, all of us in Malabar including the Hon. Minister from Malabar are ‘in jail’.

“ It is really not a question of which Minister comes or which Minister goes out. I would request the Hon. the Minister for Land Revenue to see that some of these issues are attended to and the grievances of the Malayalees are redressed to a certain extent.”

* SRI S. CHINNATHAMPI THEVAR.—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மான்யத்தை ஆதரித்து ஜில்லா நிர்வாக சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஜில்லாவில் நடக்கின்ற வேலைகளை வைத்துத் தான் சர்க்காருடைய சாதனைகளை பொது ஜனங்கள் மதிப்பிட முடியும். ஏனென்றால் சர்க்காரின் முக்கியமான திட்டங்களெல்லாம் ஜில்லாக்களில் தான் அமுல் நடத்தப்படுகின்றன. அந்த முறையிலே ஜில்லா நிர்வாகம் முக்கியம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. நமது சர்க்கார் தற்சமயம் ஜில்லா விலே கிராம வாசிகளின் நலனுக்காக அநேகவிதமான திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் சரியாக நடைபெற வேண்டுமானால், அவைகளுடைய பூரண பயன் மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கத்துக்கும் மக்களுக்கும் உண்மையாக உழைக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் அவசியம். இந்த முறையிலே நாம் கணக்குப் பார்க்கும்

4 48
p.m.

[Sri S. Chinnathambi Thevar] [16th March 1954]

பொழுது நமது ஜில்லா நிர்வாகம் நம்பிக்கை தரக் கூடிய அளவில் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஒரு பெரிய குறை-அதிகாரிகளின் மனப்பான்மைதான். நான் எல்லா அதிகாரிகளைப் பற்றியும் சொல்லவில்லை. கிட்டத்தட்ட பெரும்பாலான அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை நல்ல முறையில் இல்லை. அவர்களின் மனப்பான்மை ஜனநாயக அமைப்புக்கு ஏற்றதாக இல்லை. அதிகாரிகள் பணியை தோரணியிலேதான் நடக்கிறார்கள். இந்த முறையிலே இவர்களிடம் எந்த விதமான செளகரியத்தையும் ஜனங்கள் எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை.

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

“ஜனநாயக அமைப்பில் அதிகாரிகள் ஜனங்களுடைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் தங்களுடைய கஷ்டங்களாக பாவித்து நடக்க வேண்டும். ஜில்லா அதிகாரிகளிடம் ஜனங்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களைச் சொன்னால் ‘ஏதேதோ உதவாக்கரையான திட்டங்களை உங்கள் சர்க்கார் எங்கள் தலையில் போட்டுவிட்டார்கள். எங்களை ஏன் தொந்தரவு செய்துக்கொண்டீர்கள். மந்திரிகளிடம் போய்ச் சொல்லுங்கள்’ என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மனப்பான்மையில் தான் அவர்கள் நிர்வாகம் நடத்துகிறார்கள். அதிலேயும் கதர்ச்சட்டை போடுகிறவர்கள் போய் கஷ்டங்களைச் சொன்னால் நையாண்டி அதிகமாகத்தானிருக்கிறது.

“இப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு கிராம நலத்திட்டம், சமூக நலத்திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் முதலிய திட்டங்களை எப்படி பிரயோஜனமாக நடத்த முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். கணம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் ‘அதிகாரிகளிடையே நல்ல மனப்பான்மையை எப்படி உண்டு பண்ண முடியும்? நான் என்ன செய்ய முடியும்’ என்று சொன்னார். இந்த மனப்பான்மையை ஏன் மாற்ற முடியாது என்று கேட்கிறேன். மாற்ற முடியும். சரியான பிடிப்புடன் நிர்வாகம் நடத்தினால் இந்த மனப்பான்மையை மாற்ற முடியும். பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இந்த அதிகாரிகள் எந்த முறையில் நடந்து கொண்டார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். தாசனாதிபதியைக் காலால் இட வேலையை கிரமேற் கொண்டு அவர்கள் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் அதே அதிகாரிகள் இப்பொழுது நையாண்டி செய்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“There is a requisition from hon. Members that to-morrow afternoon they should be free to go to Aruvathimuvur festival. Therefore the Assembly will be meeting to-morrow from 9 a.m. to 1-30 p.m. It has been noted in the agenda that the Assembly will meet at 10 a.m. and I hope hon. Members will make the necessary corrections in the agenda. To-morrow the Assembly will meet at 9 a.m.”

* SRI S. CHINNATHAMBI THEVAR :—“ஜில்லா நிர்வாகம் சரியாக நடக்க வேண்டுமானால் முக்கியமாக ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்கும்மிடையே பரஸ்பர நம்பிக்கையும் ஒத்துழைப்பும் அவசியம். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை அப்படி இல்லை. ஜில்லா அதிகாரிகள், ஜில்லாப் பிரதிநிதிகளான M.L.A's., M.L.C's. நிர்வாக சக்கரத்தின் பழுவைகள் என்று நினைக்கவில்லை. அதிகாரிகள் பிரதிநிதிகள் இல்லாமலேயே நிர்வாகம் நடத்தலாமென்று நினைக்கிறார்கள். நடத்தலாம், ஆனால் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்காது என்று நினைக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நமது முதல் மந்திரி உத்தரவு போட்ட பின்பு ஜில்லா உத்தியோகஸ்தர்கள் பிரதிநிதிகளை எப்படி நடத்துகிறார்களென்பது எங்களுக்குத் தான் தெரியும். மந்திரிமார்களுக்குத் தெரியாது. அதிகாரிகள் பிரதிநிதிகளை ‘விரோதிகளாகத்தான் மதித்து வருகிறார்கள். ஏதாவது சொன்னால் ‘வேண்டாத தலையீடு’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். எந்த ஒரு காரியத்திலும் அதிகாரி

16th March 1954] [Sri S. Chinnathambi Thevar]

களின் அபிப்பிராயம் ஒரு விதமாயிருக்கும். சட்டத்தையும் விதிகளையும் அனுசரித்திருக்கிறதே தவிர நியாயத்தை அனுசரித்ததாக இருக்காது. அதிகாரிகள் நியாயத்தை அனுசரித்து ஜில்லா பிரதிநிதிகளின் அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டு நடந்து கொண்டால் எல்லாக் காரியங்களும் நியாயமான அடிப்படையில் நடக்கும். மந்திரிகள் இதில் விசேஷ கவனம் எடுத்துக்கொண்டு ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்கும்மையே ஒரு சுமுக நிலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லாவில் நடக்கிற வேலைகளெல்லாம் ஒரு குறிக்கோளோடு நடக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் சுயதேவையை பூர்த்தி செய்யும் படி திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். அதிர்ஷ்ட வசமாக நமது ஜில்லாக்கள் இயற்கையாகவே உணவு உடை விஷயங்களில் சுயதேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் அமைந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மணிமுத்தாறு திட்டம், கீரியாறு திட்டம் போன்றவைகள் அமுல் நடக்க இருக்கிறது. இவைகள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உணவு சம்பந்தப்பட்ட வரை சுயதேவையை பூர்த்தி செய்து விடும். அதே மாதிரி மதுரைக்கும் வைகை திட்டம், கோயம்புத்தூருக்கு அமராவதித் திட்டம் என்ற திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. செழிப்பாக இருக்கும் பிரதேசத்தையே திரும்பவும் அதிகமாக செழிப்புடையதாகச் செய்வதில் என்ன பிரயோஜனம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வந்த மாதிரி புயல் வந்தால் அந்த ஜில்லாக்களில் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அந்த ஜில்லாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் திண்டாட்டம் ஏற்படும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை செழிப்பாகச் செய்ய வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் கூடுமானவரை அந்தந்த ஜில்லா அத்துடைய சுயதேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்ளும்படி திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன்.

“ சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டிய இன்னொரு விஷயம் இருக்கிறது. தேர்தலில் நாம் அடைந்த அனுபவத்தைக்கொண்டு ஜில்லாவிலுள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்பேர்ப்பட்ட செல்வாக்கு உடையவர்கள் என்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் நிர்வாகத்துக்கு ஒரு அச்சாணி போன்றவர்கள் அவர்களைப் பற்றிய சிந்தனை இந்த மந்திரி சபைக்கு கொஞ்சம் கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு அலட்சியமாகயிருந்தால் பின்னால் கஷ்டம் அதிகமாயிருக்குமென்று எச்சரிக்கை செய்கிறேன். அவர்கள் கேட்பது சம்பள உயர்வு கூட அல்ல. முதலில் அவர்களை கௌரவமாக நடத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். தாலூகா ஆபீஸ் குமாஸ்தாவைவிட கிராம உத்தியோகஸ்தர் அந்தஸ்தில் குறைந்தவரல்ல. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை முன்பு பெரியதனக்காரர்கள் என்று சொல்லுவது வழக்கம். இப்பொழுது அவர்கள் சின்னதனக்காரர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களை மேல் அதிகாரிகள் தாலூகா ஆபீசுக்கு திடீர் என்று வரவழைத்து அனாவசியமாக 4, 5 நாட்கள் காக்க வைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

“ Revenue Department-ல் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்த தாசில் தார் போன்ற அதிகாரிகள் அநேகம் பேர்கள், நீதி நிர்வாக பிரிவினைக்குப் பிறகு, Civil Supplies Department-ல் எடுக்கப்பட்ட பிறகும் Head Clerk போன்ற கீழ்த்தர உத்தியோகங்களுக்கு Revert ஆகி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு Commercial-tax department போன்ற Department-களில் சரியான உயர்ந்த உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn to meet again at 9 a.m. to-morrow. Hon. Members will again please note that the Assembly will be meeting at 9 a.m. and not at 10 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.